

**Палітбюро-2009:
Леанід Анфімаў**

Старонка **7**

**Архітэктура
карупцыі**

Старонка **10**

**У Мінску паляць
аўтамабілі**

Старонка **6**

У НУМАРЫ

**Нічога не падпісаў,
але многа паабяцаў**

Вынікі сустрэчы ў вярхах АДКБ у Чалпон-Аце. **Старонка 3.**

**Аўтамабіль Янукевіча
пратаранілі**

Намеснік старшыні Партыі БНФ трапіў у шпіталь непрытомным. **Старонка 9.**

**Пісьменнікі згналі
цэлюю галерэю**

Восемдзесят чатыры партрэты літаратараў могуць быць страчаныя. **Старонка 11.**

Мышыныя ночы

Дыярыюш Насты Азаркі. **Старонка 12.**

**«Ляпісы» запісалі
новы альбом**

Употаў ад фанатаў. **Старонка 11.**

**«Лукашэнку» можна
садзіць**

І, нарэшце, пра кветкі. **Старонка 9.**

«Наша Ніва» з'яўляецца ў кіёсках у Мінску ў сераду адабеду, у рэгіёнах — у чацвер. На газету можна і падпісацца — глядзі **старонку 2.**

Спецназы Беларусі

Брыгада 3214 ва Уручы, спецназ у Мар'інай Горцы, групы «Альфа» і «Алмаз», ПМШН, АСАМ... Чым адрозніваюцца паміж сабой гэтыя структуры, хто імі кіруе, што ўваходзіць у іх функцыі? **Старонка 8.**

Новым кіраўніком брыгады спецназа вайскавай часткі 3214 (Уручка) стаў Хазалбек Атабекаў. **Старонка 8.**

**Маршруты па Беларусі:
гэтае салодкае
слова Свіцязь**

Старонка **13.**

Сідорскі адступіў перад Ткачовым

**Пастанова №991 аб забароне пасярэдніцтва
адмененая ўвечары ў аўторак.**

Яшчэ ўранку 4 жніўня прэм'ер-міністр Сяргей Сідорскі апраўдваў яе. Ён усяго толькі «даручыў ураду ўнесці некаторыя карэкціроўкі» ў пастанову №991. А ўдзень да яе крытыкаў далучыўся памочнік прэзідэнта Сяргей Ткачоў. І ўвечары агенства БЕЛТА перадало: «Беларускі ўрад па даручэнні Аляксандра Лукашэнка разгледзеў сітуацыю, што склалася пасля прыняцця пастановы нумар 991 «Аб нека-

торых пытаннях набыцця тавараў на тэрыторыі Беларусі, і сёння яе адмяніў».

Пастанова, якая набыла моц 1 жніўня, выключала пасярэднікаў з працэсу рэалізацыі юрыдычным асобам тавараў на тэрыторыі Беларусі. З гэтага часу юрасобы мелі набываць тавары толькі ў тых пастаўшчыкоў, якія з'яўляюцца вытворцамі, або іх афіцыйных гандлёвых прадстаўнікоў.

Згодна з ёй, для ўключэння ў

пералік афіцыйных гандлёвых прадстаўнікоў мусова было падаць эканамічнае абгрунтаванне набыцця тавараў у пастаўшчыка. Хоць гэта нешта суб'ектыўнае і абсурднае з пункту гледжання рынкавай логікі. Чыноўнікі прыводзілі сабе права вырашаць за прыватнікаў.

Пастанова выклікала рэзкую крытыку прадстаўнікоў бізнесу, якія запатрабавалі адмены гэтага дакумента.

Тым не менш, прэм'ер-міністр апраўдваў ідэю. «Дайшло да таго, што камплектуючыя, хімічныя матэрыялы, металапрадукцыя сталі завозіць праз пасярэднікаў», — цытавала кіраўнік урада агенства БЕЛТА.

Працяг на старонцы 4.

«Рэспубліка супраць аўтакратыі»: першая прэзентацыя ў Глыбокім

Першая прэзентацыя новай кнігі з серыі «Кнігарня «Наша Ніва» абудзецца змаць на курорце. Мы маем на ўвазе сталіцу Пазар'я — Глыбокае.

Кніга гісторыка Андрэя Суліма — Камінскага «Рэспубліка супраць аўтакратыі. Рэч Паспалітая і Расія ў 1686—1697 гадах» апавядае пра перыяд зацішша. Але то было зацішша перад бурай, калі адны бяздарна гублялі шанцы, а другія паслядоўна рыхталі змену ў балансе сіл. Прафесар Джорджтаўнскага ўніверсітэта Суліма-Камінскі — адзін з самых аўтарытэтных спецыялістаў па гісторыі Рэчы Паспалітай.

Таксама можна будзе азнаёміцца з новай кнігай Алега Ляўшыска «Нацыянальнасць — беларус».

Запрашаем усіх жыхароў рэгіёна і курортнікаў. Сустрэча пройдзе **7 жніўня, у пятніцу, па адрасе: вул. Мінская, 8-1 а 18.00.** Даведкі праз т.: (029) 545-20-36.

Палітолагаў і філосафаў ЕГУ не набірае

Еўрапейскі гуманітарны ўніверсітэт сёлета адмовіўся ад набору студэнтаў на праграмы «Паліталогія і еўрапейскія даследаванні» і «Сацыяльная і палітычная філосафія», а таксама «Тэорыя і практыка сучаснага мастацтва».

Як паведаміў «Нашай Ніве» Александр Каўбаска, прарэктар па вучэбнай працы, па колькасці пададзеных заяваў было прынятае рашэнне ў гэтым годзе не набіраць дадзеныя праграмы, бо конкурсу няма.

Рашэнне было прынятае па выніках першага патоку палачы дакументаў. Другі патак пачынаецца 1 жніўня, калі ўжо вядомыя вынікі паступлення ці непаступлення ў беларускія ВНУ.

Абітурыенты, якія падалі дакументы на адмененыя спецыяльнасці, пераазмеркаваны на другія праграмы. Усе пагадзіліся на прапанаваныя змены.

Рэктар Анатоль Міхайлаў кажа: «Мы жывём у тры-вожны час. Фінансавы-эканамічны крызіс і да нас дайшоў. Усе месцы для беларускіх студэнтаў падтрымліваюць донарамі. Аднак гэтыя ахвяраванні нестабільныя і не на доўгі час. Мы павінны дбаць пра рацыянальнае выкарыстанне матэрыяльнай падтрымкі. Універсітэт не можа сабе дазволіць набіраць маленькія групы па 5-7 чалавек».

На пытанне, што будзе з выкладчыкамі гэтых спецыяльнасцяў, А.Міхайлаў выказаўся абіякальна. Універсітэт будзе клапаціцца пра іх лёс, аднак «мы павінны думаць пра тое, каб выкладчыцкі склад пераканаўча і пры-

НАСТАСЯ ШАМРЭЙ

вабна садзейнічаў папулярнасці нашых праграм».

Паліталогія ў ЕГУ вылучалася беларускамоўным навучаннем. На ёй выкладалі яркія і незалежныя навукоўцы: Андрэй Казакевіч, Уладзімір Роўда, Дзмініс Мельніцоў. Што да філосафіі, дык гэта было любое дзіця самога рэктара.

Настася Шамрэй

СЦІСЛА

Начальнік па разгоне

Аляксандр Лукашэнка прызначыў палкоўніка міліцыі Яўгена Полудня намеснікам міністра ўнутраных справаў — начальнікам міліцыі грамадскай бяспекі.

Зваліўся на штыр

На будоўлі жылога дома ў Мінску загінуў рабочы. Ніяшчасце здарылася на вуліцы Бурдзейнага. 43-гадовы работнік з неасцярожнасці ўпаў, дый трапіў акурат на штыр.

Чума!

Яе ўспышка зафіксаваная на паўночным захадзе Кітая. Два чалавекі памерлі ад лёгкай чумы на паўночным захадзе Кітая. Мяркуюцца, што хварэюць яшчэ 10 чалавек. Улады Кітая ўвялі карантын ў мястэчку Цынькай у правінцы Цыньхай. У ім пражывае каля 10 тысяч чалавек. Памерлыя былі суседзямі.

Лёгкай чума — адна з самых небяспечных хвароб. Яна перадаецца праз паветра. Смяротнасць ад яе вельмі

высокая. Чуму пераносяць грызуны і насякомыя, што кормяцца іх крывёю. У Сярэднявеччы ад чумы, здаралася, гінула палова насельніцтва планеты.

Цягніком да Швейцарыі

Беларуская чыгунка да канца года ўядзе прычэпны бесперасадочны вагон Мінск — Базэль (Швейцарыя). Вагон увядуць у цягнік нумар 11/12 Масква — Варшава — Амстэрдам. Беларускі міжнародныя вагоны выгадна вылучаюцца ўтульнасцю і якасцю абслугі.

Першы эратычны тэлеканал з'явіўся ў Пінску

Такім чынам мясцовы аператар лічбавага тэлебачання спрабуе прыцягнуць глядачоў. Усяго за 3 тысячы рублёў на месяц можна глядзець спецыяльны «Начны канал» з «якаснымі праграмамі для дарослай аўдыторыі».

МБ; БЕЛТА; АГ; Еўрарадыё

Не хлебам адзіным

Патрыярх Кірыла носіць гадзіннік коштам 30 тысяч еўра.

золата, раменьчык — са скуры кракадзіла, механізм аўтаматычны, ёсць будзільнік.

Пры гэтым разынкай візіту патрыярха ва Украіну стала прапаведзь супраць спажывецтва. Ён назваў яго вялікай пагрозай чалавечтву і вывеў яго карані з Захаду. «Калі ўсё грамадства ўстане на дарогу нястрымнага спажывання, дык зямля наша гэтага не вытрывае», — казаў ён.

АГ

Балючае перараджэнне таталітарнага грамадства

Выйшаў новы «ARCHE». №6 за 2009 год цалкам прысвечаны Чэхіі.

Купляйце часопіс «Архе» ў аддзяленнях «Белпошты». А найлепш — падпісвайцеся. Падпісны індэкс 00345.

Не ўсё ў жыцці ў апошні раз

Падпісацца можна праз Рэдакцыю і праз «Белпошту». Мы рэкамендуем — праз Рэдакцыю

Цана падпіскі праз Рэдакцыю на месяц складае 6000 рублёў.

Наша сістэма дастаўкі газеты за 3 гады даказала сваю надзейнасць. Усе тыя, каго такі спосаб атрымання газеты задавальняе, хай застаюцца вернымі такой падпіскі.

Мы зможам дастаўляць Вам газету хутчэй або з той жа хуткасцю, што «Белпошта».

Падпісныя індэксы ў каталогу «Белпошты»: для людзей — 63125, для прадпрыемстваў — 631252.

Падпісацца можна на кожнай пошце. Цана гэтай падпіскі — 8 520 руб. на месяц.

ПАВЕДАМЛЕННЕ	ПВУП "Суродзіцкі", УНП 190 786 828 МІД ААТ "Белінвестбанк", вул. Калектарная, 11, Мінск, код 764	
	Рахунак атрымальніка 3012 206 280 014	Асцябовы рэзультат
(прэзонтны, выд. выд. па банку, ліста)		
Від аплаты		Дата Сума
За газету "Наша Ніва"		
Агулам		
Касір		
КВИТАНЦЫЯ	ПВУП "Суродзіцкі", УНП 190 786 828 МІД ААТ "Белінвестбанк", вул. Калектарная, 11, Мінск, код 764	
	Рахунак атрымальніка 3012 206 280 014	Асцябовы рэзультат
(прэзонтны, выд. выд. па банку, ліста)		
Від аплаты		Дата Сума
За газету "Наша Ніва"		
Агулам		
Касір	М.П.	

Каб штотыдзень атрымліваць газету, дасылайце адрасы і грошы за газету. Кошт на месяц — 6 тыс. рублёў.

- 1) Просім усіх ахвотных чытаць газету паведаміць у Рэдакцыю свае адрасы і тэлефоны. Гэта можна зрабіць праз: тэлефоны: (017) 284-73-29, (029) 260-78-32, (029) 618-54-84, e-mail: dastauka@nn.by, паштовы адрас: 220050, г.Мінск, а/с 537.
- 2) Просім у бланку банкаўскага паведамлення ці паштовага пераказу дакладна і разборліва пазначыць адрас, у тым ліку паштовы індэкс і код пад'езду.

Дзякуй за ахвяраванні

- Аляксандру Б. з Капыльскага раёна.
- Наталі Л. з Дзяліўскага раёна.
- М.Б. з Дубровенскага раёна.
- Вользе П. Бернаруду П. з Койданьскага раёна.
- Мікалю Р. з Навагрудскага раёна.
- В.Ц. са Жлобінскага раёна.
- Міхалу Т. са Слуцкага раёна.
- Аляксандру П. з Наваполацкага раёна.
- М.Х., В.Б. са Шчучынскага раёна.
- Уладзіміру Д. з Барысаўскага раёна.
- Л.В., Сяргею З., А.С., Т.П., М.Д., Г.З., Аляксею К., А.К., Сяргею К., Н.Б., Л.Л., В.Ц., Міхалу Т., Ллі Б., Веры С., Генадзію Л. з Мінска.
- Чаславу В., Г.Б., Святлане К. з Ліды.
- Л.К., Д.П. з Мінскага раёна.
- А.Л., А.Н., Леаніду Д., Канстанціну С., К. Яўгенію К. з Віцебска.
- Л.А., Тадэвушу Ш. з Маладзечанскага раёна.
- Аляксандру М. з Астравецкага раёна.
- Юрасю Н., А.К., Івасю В. з Аршанскага раёна.
- В.Л. са Смаргонскага раёна.

Лукашэнка нічога не падпісаў, але многа паабяцаў

Кіраўнік Беларусі ўзяў удзел у нефармальным саміце краін-сябраў Арганізацыі дамоў аб калектыўнай бяспецы (АДКБ).

Ён прародзіў у кіргізкай Чалпан-Аце, на беразе маляўнічага возера Ісык-Куль.

Нагадаем, што папярэдняю сустрэчу ў Маскве Лукашэнка праігнараваў праз малочны канфлікт з Расіяй. Менавіта тады павінна было падпісаць пагадненне аб стварэнні Калектыўных сіл аператыўнага рэагавання (КСАР), МЗС Беларусі заявіў, што без аўтографу Лукашэнкі далейшае пагадненне не будзе лічыцца легітымным. Тады ж Беларусь павінна была пераіцца

старшыняўства ў арганізацыі, але зрабіць гэта вымушана была наша ўсходняя суседка.

Расійскія СМІ паведамляюць, што ў Кыргызстане Дзмітрый Мядзведзеву правёў вельмі ўдалыя сустрэчы. Нягледзячы на тое, што беларускі лідэр так і не падпісаў дамову аб КСАР, тым не менш ён паабяцаў зрабіць гэта бліжэйшым часам. Прычым, без усялякіх умоваў для Расіі. «Камерсант» са спасылкай на ананімнае крыніцы ў Адміністрацыі Мядзведзева адзначае,

Арганізацыя дамоў пра калектыўную бяспеку

вайскова-палітычны саюз, створаны дзяржавамі СНД у маі 1992. Дамова працягвалася аўтаматычна кожныя пяць гадоў. Беларусь не было сярод заснавальнікаў арганізацыі, яна далучылася да АДКБ толькі 31 снежня 1993. На сённяшні момант сябрамі АДКБ з'яўляюцца Армения, Беларусь, Казахстан, Кыргызстан, Расія, Таджыкістан і Узбекістан. Украіна, Малдова, Туркменія да блоку не далучыліся. А Азербайджан і Грузія выйшлі з яго. На думку кіраўніцтва гэтых краін, уцягванне ў блок падрывала б іх абароназдольнасць.

што Лукашэнка не падпісаў дакумент яшчэ ў Чалпан-Аце, каб «не склалася ўражанне, што Беларусь прагнулася пад ціскам Расіі».

Магчыма, спрыяльную ролю ў гэтым адыграла тое, што напярэдадні галоўны санітарны лекар Расіі Генадзь Анішчанка запэўніў, што ніякіх перашкодаў для беларускіх малочных тавараў на расійскіх рынках няма.

Другім станоўчым момант для Расіі сталася тое, што ўдалося дамовіцца з прэзідэнтам Кыргызста-

Да саміту Шанхайскай арганізацыі супрацоўніцтва Расія падыйшла аслабленай. «Уплыў Кітая ў былых краінах СССР расце, а Масквы — слабе, — мяркую расійскі аналтык Юрый Салабоў. — У прыватнасці, менавіта Кітай займаецца пабудовай сістэмы сававай сувязі ў Беларусі, — звяртае ўвагу ён. — Прытым, што такая сістэма мае падвойнае прызначэнне, яна можа выкарыстоўвацца як сродак радыёлакацыйнага пераходу. Тым самым, фактычна ў цэнтры Еўропы кітайцы будуць мець моцны вузел радыёлакацыйнай разведкі, у параўнанні з яким расійская станцыя ў Баранавічах нашмат слабейшая».

ну Курманбекам Бакіевым аб стварэнні на тэрыторыі краіны яшчэ адной расійскай вайскавай базы. Яна паўстане на поўдні Кыргызстану, а колькасць склад будзе не болей за батальён (350-500 чалавек).

Гэта стала магчыма пасля таго, як Мядзведзеву паабяцаў Бакіеву зрадыць у памеры двух мільярдў даляраў. На сённяшні момант у Кыргызстане размяшчаецца пяць вайсковых аб'ектаў, якія належаць Расіі. Найбольшым з іх з'яўляецца

авіябаза ў Канце.

Зрэшты, ужо праз пару дзён пасля саміту незадаволенасць размяшчэннем расійскай вайскавай базы ў Кыргызстане выказаў МЗС Узбекістану (таксама сябра АДКБ). На думку ўзбекскага кіраўніцтва, гэта можа прывесці да дэстабілізацыі сітуацыі ў рэгіёне.

Дык можа рана Мядзведзеву радавацца? Праз Лукашэнку пагадненне ўсё яшчэ правісасе, а тут яшчэ на дыбкі ўстаў Карымаў.

Зміцер Панкавец

Калякін пераплюнуў Лукашэнку

Да прэзідэнцкіх выбараў застаецца блізу паўтара года. Апазіцыйныя палітыкі спрабуюць заручыцца падтрымкай не толькі на Захадзе, але і на Усходзе. Асабліва стараецца ў разыгрыванні «расійскай карты» лідар апазіцыйных камуністаў Сяргей Калякін. Старшыня ПКБ выступіў з шэрагам супярэчлівых заяваў на сайце «Беларускі партызан».

Палітык пазіцыянуе сябе яшчэ большым інтэгратарам за Лукашэнку. Калякін перакананы, што сваёй «нішчырай палітыкай» беларускі лідэр разбурае магчымасць для нармальнага інтэграцыйнага працэсу паміж краінамі. Аднак, на ягоную думку, у Крамлі перакананыя, што сярод апазіцыйных беларускіх палітыкаў няма дружалюбных да Расіі. Лідар камуністаў мае намер развязаць гэтак «памылковае меркаванне».

Зявамі адносна таго, што Беларусь абавязаная прызнаць незалежнасць Абхазіі і Паўднёвай Асеціі, Калякін ужо нікога не здзіўляе. Пра гэта ён гаварыў і год назад.

Затое нечаканым выглядае шкадаванне Сяргея Іванавіча, што на сённяшні дзень так і не была ўведзена адзіная валюта «саюзнай дзяржавы». «У такім выпадку Беларусь было б нашмат прасцей змагацца з эканамічным крызісам. Не было б тых праблем, якія цяпер так няўмела спрабуе вырашыць улада», — гаворыць палітык.

Калякін кажа, што кіраўнік Беларусі проста чарговы раз «кінув Рэсію». Асабіста ён так бы не зрабіў. «У выпадку прыходу да ўлады мы будзем праводзіць адказную ўнутраную і замежную палітыку. Мы будзем няўхільна выконваць узятыя на сябе абавязкі», — рэпартаў камуніст.

Зміцер Панкавец

Пятро Краўчанка ў вышыванцы на з'ездзе беларусаў свету.

Пятро Краўчанка

нарадзіўся ў 1950 у Смалвічах. Скончыў БДУ (1972). Кандыдат гістарычных навук. Быў сакратаром Мінскага гаркама КПБ (1985—1990). Першы міністр замежных спраў Беларусі (1990—1994). Дэлегат Варжоўнага Савета XII і XIII скліканняў. Пасол Беларусі ў Японіі (1998—2002) і Філіпінах (1998—1999). Пасля адстаўкі з дыпламатычнай пасады п'яны час працаваў эканамічным кансультантам у Расіі, выкладчыкам у Беларусі.

Краўчанка не вызначыўся, ці будзе ўдзельнічаць у прэзідэнцкіх выбарах

Ужо некалькі месяцаў ходзяць размовы, што былы міністр замежных спраў Беларусі Пятро Краўчанка можа ўзначаліць БСДП. Палітык нават праводзіў некалькі сустрэч з партактывам у рэгіёнах.

Менавіта дзеля таго, каб спраўдзіць гэтыя чуткі, сябры БСДП сустрэліся з Пятром

Краўчанкам 31 ліпеня. На сустрэчы прысутнічалі Анатоль Сідарэвіч, Вячаслаў Болбат, Валынціна Кудлацкая, Альберт Маркаў.

Пятро Краўчанка падчас размовы заявіў, што яшчэ не вырашыў канчаткова, ці будзе ўдзельнічаць у прэзідэнцкай гонцы. Не было таксама размовы наконт аднаўлення Краўчанкі

ў партыі, паведамляецца ў прэс-рэлізе БСДП.

Падчас правядзення з'езду беларусаў свету журналіст «НН» звяртаўся да Пятра Кузьміча з просьбай аб інтэрв'ю, але былы дыпламат зазначыў, што на далейшым этапе з прэсай не кантактуе.

ЗП

СЦІСЛА

Беларусь наведзе міністр замежных спраў Італіі

Візіт Франка Фраціні плануецца ў канцы верасня. Ягоны прыезд будзе адказам на візіт у Рым вясной 2009 года Лукашэнкі.

Астаповіч прыпыніў секцыю Сіўчыка

Беларускае таварыства аховы помнікаў прыпыніў дзейнасць мемарыяльнай секцыі. Кіраўнік таварыства Антон Астаповіч кажа, што актыўнасць секцыі сталі аддаваць прывірыяты

палітычнай дзейнасці, што адб'яла на яе працу.

Абхазія пакрыўдзілася

Кіраўніцтва Абхазіі разумее, чаму МЗС Беларусі рэкамэндавала сваім грамадзянам выконваць грузінскія законы пры

наведванні Абхазіі і Паўднёвай Асеціі, але лічыць, што гэтыя заявы былі зробленыя некарэктна.

Вырак па справе «СБ» сустрэлі апладысмантамі

Мінскі гарадскі суд пачаў без змен прысуд суда

Савецкага раёна ў дачыненні да рэдакцыі газеты «Советская Белоруссия». Галіне Юбка адмоўлена ў пазове да рэдакцыі.

«СБ» надрукавала артыкул В.Панамарова, прысвечаны групе жанчын — сваячак асуджаных, а таксама нязгодных з разшчыненнем судаў.

Адна з іх, Галіна Юбка, звярнулася ў суд, бо пачыла, што артыкул нанёс шкоду яе гонару. Вырак прысутны ў зале жанчыны сустрэлі апладысмантамі. Іранічнымі. «Гэта быў не суд, а шоу», — сказала жанчына.

ЗП; Сямён Печанко

Сідорскі адступіў перад Ткачовым

Працяг са старонкі I.

Падчас маніторынгу згаданых аперацый, паведаміў Сідорскі, высветлілася, што розніца ў цане аднаго і таго ж тавару, які рэалізуецца праз пасрэдніцкія структуры і без іх, складае ад 30 да 260%. «Такога быць не павінна», — грывеў прэм'ер. Ён спаслаўся на Камітэт дзяржкантролю, які звяртаў увагу ўрада на гэтыя факты.

Адначасова кіраўнік урада падкрэсліў, што пастанова № 991 датычыць толькі дзяржпрадпрыемстваў і ААТ з доляй дзяржавы ў статутным фондзе. Гэта радыкальна разыходзілася з тэкстам дакумента. Сідорскі фактычна даў першы задні ход.

Усё разка змянілася ўдзень. Голас

супраць пастановы падаў выключна ўплывовы памочнік прэзідэнта па пытаннях эканомікі Сяргей Ткачоў. «Калі казаць пра падключэнне прыватнага бізнесу да рэалізацыі, то я не думаю, што пастанова 991 будзе гэтаму адпавядаць», — заявіў Ткачоў журналістам.

«Тут нешта не прадумана, не супастаўлена з патрабаваннямі жыцця, інтарэсамі сённяшняга дня, — цытавала яго агенцтва Інтэрфакс. — Я не думаю, што гэта актуальная пастанова, якая адпавядае патрабам краіны ў рэалізацыі прадукцыі».

Пасля такога выпадку стала ясна, што не выключаныя кадравыя вывады. Аўтар пастановы прыойдзе на іншую працу. А магчыма, і ўся гэтая гісторыя была адным вялікім падкопам пад аўтарытэт прэм'ер-міністра Сяргея Сідорскага.

Мікола Бугай

Уплыў чалавека-невідзімкі Сяргея Ткачова (у цэнтры) працягвае расці.

Юлія Дарашкевіч

Рынак нерухомасці спіць

Лета — традыцыйна спакойны час для рынку нерухомасці. Забарона на выдачу валютных крэдытаў яшчэ больш прыцішыла актыўнасць. Толькі ў канцы жніўня прыезд студэнтаў і пошукі імі таннага жылля скальхнуць ціхае балота сталічнага жыллёвага рынку. Перадусім з'явіцца попыт на арэнду жылля.

Здыму кватэру

Самы бюджэтны варыянт — запатрабаваны студэнтамі пакойчыкі ў кватэрах. Пакуль што іх можна знайсці і за \$60-70 ў месяц. Бліжэй да пачатку навучальнага года самыя танныя прапановы павінны знікнуць.

Цэны на арэнду ўсёй кватэры пачынаюцца ад \$150 у месяц за аднапакаёўку. Элітныя ж кватэры ў цэнтры горада дасягаюць \$2000.

Квадратны метр — за паўгоддзе мінус 37%

Прадаж кватэр пакуль што заціх. Колькасць выстаўленых кватэр складае 9600, але тры месяцы таму было больш — 11 тысяч. Тым часам цэны на другасным рынку жылля працягваюць падзенне. За паўгоддзе сярэдні кошт квадратнага метра кватэр на другасным рынку

жылля знізіўся аж на 37%!

Калі ў пачатку года ён каштаваў у сярэднім \$1900, то цяпер усяго \$1380. Але размова вядзецца менавіта пра сярэдні кошт. Калі прадавец насамрэч зацікаўлены ў продажы сваёй кватэры, ён будзе змушаны зменшыць цану, каб прыцягнуць увагу пакупніка. Такім чынам, тыповае жыллё сыходзіць за \$1100 за квадратны метр, а кватэры ў зусім старых будынках увогуле прадаюцца па \$1000.

Выходзіць, што цэны апусціліся на ўзровень двухгадовай даўніны.

Новае будаўніцтва

Цэны на квадратны метр у новым доме таксама падаюць. Пакупка кватэры ў тым, што пабудаваным жыллі абыдзецца ад \$870 да \$2000. Зніжэнне цэн за паўгода складала 47%! Сярэдні кошт квадратнага метра зваліўся з \$1850 да \$1250.

Суседзі па сусеце

Калі параўноўваць мінскія цэны з цэнамі ў суседніх сталіцах, аказваецца, што некаторыя праявы выхадзілі з крызісу ўжо з'яўляюцца. Прынамсі, ва Украіне.

У недасяжнай па дарагоўлі Маскве тэндэнцыя тая ж, што ў

Мінску. Квадратны метр другаснага жылля за паўгода патаннеў на 35%. Цяпер ён каштуе каля \$4000 (раней — \$5400).

У паўднёвых суседзях тым часам апошні месяц адзначаюцца ростам рынку. І хоць за апошнія паўгода зафіксавана агульнае падзенне цэн на кватэры ў Кіеве на 18%, другі квартал даў станоўчы рост у 1,3%. Цяпер квадратны метр каштуе \$2230.

Што далей?

Спецыялісты асперагаюцца даваць прагнозы наконт таго, як будзе паводзіць сябе цэны далей. Змен да пачатку восні рынак не дачакаецца. Кіраўнік Асацыяцыі нерухомасці Мікалай Прасталупаў лічыць, што пакупнікі чакаюць далейшага паніжэння цэн.

Але, на ягоную думку, перадумоваў для разкага абвалу няма.

Гіганцкія будаўнічыя планы ўрада ў кароткатэрміновай перспектыве ніяк на рынак пакуль не ўплываюць.

ЯМ

Паслугі рызлтару таннеюць. Іх узнагарода будзе прывязаная да базавай велічыні, а не да еўра. Да таго ж, шматдзетныя сем'і мусяць атрымліваць зніжку ў 50%

Юрый Чыж будзе фармацэўтычны завод у Лагойску

Адзін з найбуйнейшых беларускіх бізнесоўцаў Юрый Чыж звярнуў увагу на фармацэўтычны бізнэс. Цяпер ён валодае кампаніяй «Трайпл», рэстаранам «Ракаўскі бровар», гарналыжным комплексам «Лагойск», крамай «Том Тэйлар», футбольным клубам «Дынама» (Мінск).

Зараз у Чыжа з'явіцца і

фармацэўтычны бізнэс. На заводзе, што будзецца ў Лагойску, будзе працаваць кампанія «Трайплфарм». Прадпрыемства мае спецыялізавацца на вытворчасці антыбіётыкаў трэцяга і чацвёртага пакаленняў. Плануецца, што працу там атрымаюць 45 чалавек.

Ягор Марціновіч

Юрый Чыж

нарадзіўся ў 1963 у Бярозаўскім раёне. Скончыў Політэхнічны інстытут. Працаваў на МТЗ. У 1992 заснаваў кампанію «Трайпл» (будуўчычае падраздзяленне, вытворчасць сістэмных канструкцый з алюмінію, ПВХ—профіляў, аўтагрузаперавозкі). Валодае рэстаранам «Ракаўскі бровар».

З'яўляецца старшынёй ЗАТ «ФК «Дынама—Мінск», старшынёй Беларускай федэрацыі барацьбы. Жанаты, выхоўвае двух сыноў і дачку.

СЦІСЛА

Пражытковы мінімум павялічыўся на 1%

Цяпер ён складае 249100 рублёў. На гэтыя грошы будзе абавязана быць кожны беларус быццам бы здароўя. На 1% узраснуць і сацыяльныя выплаты.

Кавуны і дыні з Гомельшчыны

Кавуны і дыні будуць вырошчваць у прамысловых маштабах. Па меркаванні айчынных акадэмікаў, беларускае надвор'е стала прыдатным для іх.

Незаконныя завышэнні

Мінгарвыканкам выявіў шматлікія выпадкі завышэння цэн. Каля 70% правераных прадпрыемстваў дапускалі парушэнні. Напрыклад, на

рыбу завышэнні даходзілі да 8 тысяч рублёў за кілаграм.

Даеш беларускі Dirol!

Канцэрн «Белдзяржхарчпрам» правядзе перамовы з кампаніяй «Dirol» аб арганізацыі ліцэнзійнай вытворчасці жуйкі ў Беларусі.

Падаткі ўпарадкаюць

Працоўная група пры Саўміне прапанавала шэраг падатковых спрашчэнняў. Мяркуюцца перавесці дробныя кампаніі на штоквартальную аплату ПДВ, адмяніць падатак на выкід брудных рэчываў ад аўтамабіляў, выплаты ў фонд падтрымкі сельгасвытворцаў і мясцовы падатак з продажаў тавараў.

ЯМ

Бясколёрная рэвалюцыя

Палітыка малдаўскіх камуністаў доўгі час нагадвала палітыку цяперашняга Лукашэнкі — паміж ЕС і Расіяй, паміж уяўнай лібералізацыяй і закручваннем шрубоў. Піша Віталь Тарас.

Датэрміновыя парламенцкія выбары ў Малдове скончыліся нечакана. Кіроўная Партыя камуністаў Рэспублікі Малдова (ПКРМ) набрала найбольш галасоў — 45%. Але ў парламенце, дзе яна дагэтуль мела большасць, ПКРМ атрымлівае цяпер толькі 48 месцаў са 101.

Чатыры апазіцыйныя партыі разам могуць разлічваць на 53 галасы. Для абрання новага прэзідэнта патрэбны 61 галас. Стуацыя выглядае тупіковай.

Некаторыя журналісты нават жартам назвалі апошнія падзеі «бясколёрнай рэвалюцыяй». Тым не менш, выглядае, што Малдову — адзіную сярод былых савецкіх рэспублік, дзе захоўвалася ўлада камуністаў, — чакаюць перамены.

«Малдова з'явілася на мапе свету»

Чаму вынік парламенцкіх выбараў можна лічыць перамогай дэмакратычнай апазіцыі? Менавіта таму, што камуністы, які і раней, трымалі пад кантролем галоўныя СМІ краіны. Выкарыстоўваўся і

адміністрацыйны рэсурс.

Акрамя таго, супраць апазіцыі працавала прапагандысцкая карта — камуністы абвінавачвалі дэмакратычныя партыі ў арганізацыі закатаў у Кішынёве пасля папярэдніх выбараў у красавіку.

Журналістка Наталія Марар (увесну паліцыя змясціла яе пад хатні арышт за арганізацыю прагэстаў) піша ў расійскім часопісе «New Times»: «кампанія датэрміновых выбараў была самай бруднай за ўсю гісторыю малдаўскіх выбараў. За ёй сачылі ўсе, можна нават сказаць, што пасля красавіцкіх падзей Малдова з'явілася на мапе свету».

Карэспандэнтка часопіса ўпэўнена, што калі апазіцыйным партыям уладца сфармаваць кааліцыю і абраць спікера, яны змогуць кантраляваць сітуацыю да наступных датэрміновых выбараў. На думку Марар, гэта значыць, што палітычная гісторыя Малдовы выходзіць на новы ўзровень. Самае галоўнае, выбарцы змаглі пераканацца: змены ва ўладзе магчымыя.

Фактар Лупу

Шмат залежыць ад Марыяна Лупу, які яшчэ да нядаўняга часу быў адным з лідэраў камуністаў. Ягоная Дэмакратычная партыя набрала ажно 13% галасоў. Адрозненне пасля папярэдніх падліку вынікаў выбараў Лупу заявіў, што ні пры

якіх умовах не пойдзе на кааліцыю з былымі папчэнікамі, бо «ім бракуе палітычнай культуры». Аб тым жа заявіў і лідэр Ліберал-дэмакратычнай партыі Улад Філат. Ягоная партыя прыйшла да фінішу другой, набраўшы 17% галасоў. У Ліберальнай партыі — 15.

У альянсу «Наша Малдова» Серафіма Урэжана, былога прымара (мэра) Кішынёва — 8 працэнтаў. Усе тры гэтыя сілы выступаюць за еўраінтэграцыю і арыентацыю на Румынію.

Былога міністра эканомікі, былога спікера парламента Малдовы Марыяна Лупу называюць «еўракамуністам». Між тым, большасць аглядальнікаў лічыць, што ён звычайны прагматык. Для многіх у Малдове выхад гэтага палітыка з КПРМ стаў меншай

нечаканасцю, чым у свой час яго ўступленне ў яе.

Феномен Вароніна

Адрозна ад Лупу, цяперашні 68-гадовы прэзідэнт Варонін — камуніст старой загартоўкі. Пачынаў ён загадкава п'якарні ў Кішынёве. Скончыў Кішынёўскі кааператыўны тэхнікум, потым (завочна) Усесаюзна інстытут харчовай прамысловасці, потым Акадэмію грамадскіх навук пры ЦК КПСС і ўжо ў 1989-м — Акадэмію МУС СССР. З 1983-га працаваў у апарате ЦК Кампартыі Малдаўскай ССР, быў першым сакратаром Бендэрскага райкама партыі, у 1989 прызначаны міністрам унутраных справаў МССР. З гэтай пасады звольніўся пры канцы 1991-га.

У 2000-м Варонін стаў ініцыятарам канстытуцыйнай рэформы, згодна з якой у Малдове была ўведзеная парламенцкая форма праўлення. У 2001 годзе ён быў абраны прэзідэнтам у парламенце, пераабраны на другі і апошні тэрмін у 2005-м.

Падчас першай выбарчай кампаніі ён абяцаў, што ў выпадку перамогі камуністаў на выбарах Малдова ўступіць у саюз Беларусі і Расіі і абвясціць расійскую мову дзяржаўнай. Пасля выбараў жа тое пытанне адкліў і неаднойчы заявіў, што асноўная задача яго палітыкі — еўраінтэграцыя, канчатковай мэтай якой ёсць уступленне ў ЕС. Пры гэтым ён заўсёды займаў жорсткую пазіцыю да самаабвешчанай Прыдністроўскай малдаўскай рэспублікі. «Празаходні» курс Вароніна сплучаўся з адсутнасцю дэмакратыі ў самой Малдове.

Палітыка малдаўскіх камуністаў доўгі час нагадвала палітыку цяперашняга Лукашэнкі — паміж Усходам і Захадам, паміж Еўрасаюзам і Расіяй, паміж уяўнай лібералізацыяй і закручваннем шрубоў.

Прагэт студэнцкай моладзі ў Кішынёве ў красавіку засведчыў банкруцтва такой палітыкі.

Моладзь ясна паказала, што ўладай камуністаў уладна з Вароніным яна сытыя па голца.

Ну, а цяперашняя патавая сітуацыя ў парламенце — з'ява часова.

Радзівілы: Жылі сённа б у Беларусі, то размаўлялі б па-беларуску

Праз два месяцы пасля гучнага візиту князёў у Беларусь Радзівілы тэмна прыехалі ў Нясвіж на тыднёвы адпачынак.

Калі ў канцы мая я развітваўся ў мінскім аэрапорце з князёўнай Эльжбэтай Радзівіл, яна паціснула мне руку і заўважыла: «Калі агрымаецца, хачу гэтым летам прыехаць у Нясвіж проста адпачыць...»

Амбасадар Беларусі ў Варшаве без затрымкі выдала князям бясплатныя візы.

«3 Радзівілаў штрафну не вазьму!..»

Дзе Радзівілы — там міфы і прыгоды. Вось і цяпер беларуская зямля сустрэла князёў супрацоўнікамі ДАІ. Дэсыці пасля пасёлка Ленінскі на Брэстчыне спынілі: вы ехалі 80 у населеным пункце. Пан Мацей прызнаў хібу і ўжо падрыхтаваў 35 тысяч штрафну.

Аднак калі інспектар пабачыў прозвішча ў правах кіроўцы, у таго ажно фуражка на цемечка спаўзла.

— Ведаце што, з Радзівілаў не магу штраф браць!.. — прызнаўся ён пану Мацею. — Можна цахаць, аднак больш не паруйце.

— Фенаменальна!.. — адгукнулася з задняга сядзення 91-гадовай пані Эльжбета.

«Вежу-цыбуліну трэба прыбраць!..»

Па-за адпачынкам адзін дзень знаходжання ў Нясвіжы спадары Радзівілы вылучылі пад дэбаты з рэстаўратарам замка.

Назаўтра міністр культуры Беларусі спадар Павел Латушка запрасіў князёў у Мінск на абед.

— Мы сказалі шанюўнаму спадару міністру, што вельмі рады, што рэканструкцыя ідзе хутка, — апавёў пасля спаткання пан Мацей

Радзівіл. — Але выказалі думку, што некаторыя элементы трэба змяніць. Найперш — прыбраць вежу-цыбуліну, якая была зроблена некалькі гадоў таму. Гэта памылка. Яна не падобная да вежы, якая была ў Нясвіжы перад вайной. Магчыма, яна падобная да той вежы, якая была ў XVI стагоддзі!.. Аднак я мяркую, што гэта таксама была іншая вежа. І што нельга рабіць рэканструкцыю на ўзор маленькай гравюры XVI стагоддзя!.. Няма адзінай канцэпцыі, з кожнай эпохі бярэцца патроху...
Вынік абеду быў шлёсны. Міністр запэўніў Радзівілаў, што вежа будзе змененая.

А найвялікшым плёнам стала дамова аб стварэнні Фонду аднаўлення Нясвіжскага замка, які будзе апекавацца рэканструкцыяй.

Дарэчы, Радзівілы прыехалі ў гэты раз не з пустымі рукамі: прывезлі ў падарунак замку дзве арыгінальныя гравюры XVII стагоддзя, а таксама 162 якасныя копіі гравюр Ляйбавіча XVIII стагоддзя.

«Я застаюся ў Беларусі!..»

Аднак самым нечаканым стаў планаваны дзень ад'езду. На сніданні пані Эльжбета агалошчыла пляменніцаў:

— Можна цахаць, а я застаюся ў Беларусі яшчэ на некалькі дзён!..

Я паабяцаў князям, што завязу пані Эльжбету на машыне ў Варшаву, і пытанне было вырашана. І п'яменнікі з'ехалі, бо мелі справы ў Варшаве, а цётка засталася шукаць сваіх ста-

рых знаёмых... Звычайная гаворка знаёмых, якія даўно не бачыліся: хто ажаніўся, хто разышоўся, хто кім працуе, хто дзе жыве.

— Ведаце, я зараз скажу вам не зусім прыемную рэч... — раптам прамаўляе Эльжбета Радзівіл. — Гэта вялікая ганьба, што вы ў Беларусі не гаворыце па-беларуску...

Я адмыслова прыслухоўваюся ўжо колькі дзён... Ведаце, калі б нас не патналі адсоль у 1939-м, я сёння размаўляла б па-беларуску. Бо мой бацька з нясвіжцамі размаўляў выключна па-беларуску.

Падобны выпадак здарыўся і ў маі. У час наведванняў аднаго з касцёлаў пані Эльжбета запыталася ў ксяндза: на якой мове вядуцца службы? «Натуральна, па-польску!» — думаў дагэдашні ксяндз.

— Як гэта — натуральна!? — абурылася пані Радзівіл. — Вы ў Беларусі, і павінны адпраўляць святуго імшу па-беларуску!

«Нават не ўяўляла, што ў Сапегаў быў такі велічны палац!..»

У апошні дзень знаходжання ў Беларусі маем яшчэ два пункты — Косава і Ружаны.

— Я і не ўяўляла, што ў Сапегаў быў такі палац!.. — здзіўляецца пані Эльжбета. — Амаль такі ж прыгожы, як наш у Нясвіжы!.. Едзем у Косава.

Ціпер я разумею, чаму мой сябар Сава Пуслоўскі быў такім загадкавым і авантурным! — усклікае князёўна. — Бо іхні косаўскі палац — такі ж загадкавы і авантурны!.. Адночы Сава расказаў мне, як прыехаў у Нясвіж да майго дзядзькі Леона перад самай вайной. Яго ўразіла, што дыван у спальні Леона быў... намаляваны на падлозе!.. Дзядзька Леон сапраўды добра малаваў, і вырашыў так адзначыцца...
Мяжу перасякаем без праблемаў, дзядзькаем да Варшавы, дзе князёўна кажа на развітанне:

— Да хуткай сустрэчы ў Нясвіжы!..

Глеб Лабадзенка, «Звезда»

Памёр у сне, не вынес паразы

56-гадовы Юры Курненін быў з легендарнага мінскага «Дынама» — 1982.

30 ліпеня на 56-м годзе жыцця не стала легендарнага беларускага футбаліста Юрыя Курненіна. Чэмпіёна Савецкага Саюза 1982 года ў складзе мінскага «Дынама». Як паведамляецца, ён памёр проста ў сне.

Юры Курненін нарадзіўся 14 чэрвеня 1954 года ў расійскім Арэхава-Зуеве, дзе і пачаў займацца футболом. Замацаваў у маскоўскім «Дынама» Курненін так і не змог. Яго, а таксама Юрыя Пудышава, выправілі на падмогу мінскім аднаклубнікам.

Гэта было ў 1976 годзе. Праз два гады ў каманду прыйшоў трэнер Эдуард Малафееў, і ў Мінску пачалося стварэнне зусім новай каманды. Курненіну адводзілася ў ёй адно з ключавых месцаў.

У 1982 годзе малады мінскі клуб нечакана стаў першым у СССР. Курненін таксама ўвайшоў у той год у гісторыю. У адной з гульніў першынства з алмацінскім «Кайратам» абаронца мінчан забіў тры галы. Гэта быў адзіны хет-трык абаронцы ў чэмпіянаце Савецкага Саюза! Да Курненіна галоўным не адзінаццаці ніхто.

Быў аўтарам першага беларускага гола ў еўракубах. Забіў яго са штрафнога ў вароты швейцарскага «Грасхэперса».

У 1983 годзе Курненіна зрабілі капітанам «Дынама», тады клуб заваяваў бронзавыя медалі. Кар'еру футбаліст скончыў у 1987 годзе. За час выступлення ў вышэйшай лізе СССР Курненін правёў 265 матчаў і забіў 19 голаў, тройчы трапіў у склад 33 найлепшых гульніў першынства.

Трэнерскую кар'еру Курненін пачынаў у брэсцкім «Дынама». У першым чэмпіянаце незалежнай краіны

брасцейцы заваявалі бронзавыя медалі. Болей каманда з горада над Бугам на п'едэстале ніколі не падымалася.

Аднак праз нейкі час трэнер з'ехаў з краіны, працаваў у Расіі.

Таксама ў ягонай біяграфіі прысутнічае надзвычайная экзатычная старонка — у 1996 годзе ўзначальваў

Курненін адзіны з абаронцаў зрабіў хет-трык у чэмпіянаце Саюза.

нацыянальную зборную Сірыі.

У 1999 годзе Курненін зноў вярнуўся ў Беларусь. Трэнерваў мінскае «Дынама», дапамагаў у салігорскім «Шахцёры».

У 2005 годзе Курненін прыняў прапанову свайго колішняга партнёра Анатоля Байдачнага дапамагаць яму ў нацыянальнай зборнай Беларусі.

Ад лютлага 2006 года Курненін ўзначаліў моладзевую зборную краіны. Каманда пад ягоным кіраўніцтвам выйшла на чэмпіятат Еўропы, які прайшоў месяц таму. Там, праўда, гульні не ўдалася. Газеты і чыноўнікі Курненіна скупбілі, ён блоча перажываў.

Юры Курненін — трэці футбаліст залатога складу мінскага «Дынама», які пайшоў з жыцця. У 1989 годзе не стала Аляксандра Праксапені, яму было 36 гадоў (гарэлка). У 1992 годзе ў Берліне на ўзросце 32 гадоў памёр Віктар Янушэўскі (сэрца). Сыходзяць легенды.

Зміцер Панкавец

Георгій Кандрацьеў: З Курненіным гулялася прыгожа

Партнёрам Юрыя Курненіна па складзе мінскага «Дынама» 1982 года быў нападаючы Георгій Кандрацьеў. Яшчэ да нядаўняга часу гэты трэнерскі тандэм ўзначальваў моладзевую зборную Беларусі. Старэйшы Курненін быў галоўным трэнерам, а малады Кандрацьеў яму дапамагаў. Менавіта Кандрацьеў і стаў пераёмнікам Курненіна на гэтай пасадзе.

Георгій Кандрацьеў: З Курненіным гулялася лёгка, добра, прыгожа. Шмат разоў забіў з ягоных перадач. Старэйшыя «дынамаўцы» цудоўна сустралі нас, маладзейшых, у калектыве, у тым ліку і Курненін. Не было нейкага размежавання, што вось маладзейшыя, а вось старэйшыя. Была выдатная атмасфера ўнутры калектыву... Вось літаральна ўчора размаўлялі. Юры нават жартаваў. На шмат якіх тэмы гаварылі. І не было абсалютна ніякіх пасылаў, што здарыцца трагедыя.

Гутарыў Зміцер Панкавец

У Мінску гараць аўто

Ад 28 ліпеня ў Мінску згарэла паўдзсятка аўтамабіляў. Першае здарэнне адбылося 28 ліпеня ва Уруччы, на вуліцы Гарадзецкай. Тады ўночы адначасова згарэлі два легкавікі, прыпаркаваныя побач, — «Mazda CX7» і «Hyundai Terracan». Па гэтым факце РУУС Першамайскага раёна ладзіць праверку. Паводле папярэдняй інфармацыі, прычынай здарэння стала ўзагаранне рухавіка аднаго з аўтамабіляў. Па словах жа некаторых відавочцаў, гарьць пачало пажіж легкавікамі.

Наступны падобны інцыдэнт здарыўся 30 ліпеня а 2-й ночы ў завулку Клумава — загарэў легкавік «Рэно». Справай займаецца Парызьанскае РУУС. Адзін з відавочцаў пажару паведаміў парталу TUT.BY, што капот «Рэно» гарэў, нібы абліты бензінам.

А 31 ліпеня ўночы згарэў мікрааўтобус «Фольксваген». Здарылася гэта на вуліцы

Пліханава. На форуме Онлайн'эра паведамляецца пра словы відавочцаў, што нібыта падпалі здзейснілі невядомыя. У Ленінскім РУУС «Нашай Ніва» пацвердзілі інфармацыю пра пажар, зазначыўшы, што да іх паступіла заява ўладальніка аўто, аднак падрабязнасцяў здарэння не паведамілі.

І гэта яшчэ не ўсё. 2 жніўня пад вечар побач з касамі стадыёна «Дынама» гарэў «Мерседэс». На наступны дзень у сёвіце на форумах з'явілася паведамленне пра спалены легкавік на вул. Волаха. Звяртае ўвагу настрой многіх наведнікаў тых форумаў — непрыкаяваная агрэсія на адрас аўто з рэгіянальнымі нумарамі.

Сярод прычын, па якіх легкавік можа сам загарэцца, адмыслоўцы называюць няспраўнасць электраправодкі і паліўнай сістэмы.

Сямён Печанко

Першымі ахвярамі агню сталі Mazda CX7 і Hyundai Terracan на вуліцы Гарадзецкай.

Скайп можа знікнуць

Паміж стваральнікамі праграмы і яе ўладальнікамі (з 2005 года гэта аўкцыённаа кампанія eBay) выспеў канфлікт.

Нягледзячы на продаж, правамі на Р2Р-тэхналогію, на якой і пабудавана праца праграмы, па-ранейшаму валодаюць распрацоўшчыкі — Ніклас Зенстром і Янус Фрыс.

Іхняя кампанія Jotid Ltd збіраецца стварыць свой VoIP-сэрвіс, і, адпаведна, забараніць выкарыстанне сваіх тэхналогій у Skype. Фактычна гэта зробіць яго непрацоўным.

«Вау ўжо распачалі працу над новым праграмным забеспячэннем, аднак хутчэй за ўсё яно будзе занадта дарагое і наўрад ці будзе працаваць вельмі якасна.

Знікненне Skype стане цудоўнай навіной для апэратараў мабільнай сувязі (у Расіі, напрыклад, сотавыя кампаніі тыдзень таму абвясцілі праграме сапраўдную вайну). Праўда, даследчыкі мяркуюць, што гэта стане штуршком для развіцця іншых перспектывных VoIP-сэрвісаў (напрыклад, Google Voice).

МІІ; onliner.by

Качынская, Вайда і Занусі спаткаліся з навучэнцамі Беларускага ліцэя

Паводле традыцыі, якая існуе пяты год, Беларускі ліцэй пачаў свой чарговы навучальны год летняй сесіяй у Польшчы.

Сёлета ў ліцэй склад вучняў абнавіўся амаль напалову, і большасць упершыню мае магчымасць скарыстацца з гасціннасці варшаўскага Клуба каталіцкай інтэлігенцыі і ўладаў вольнага места Гданьска.

Акрамя планавых заняткаў, ліцэйцы ўжо мелі мажлівасць спаткацца з жонкай прэзідэнта Польшчы Марыяй Качынскай, віцэ-прэзідэнтам Варшавы Уладзімежам Пашынскім, варшаўскім арцыбіскупам Казімежам Нычам, сусветна вядомымі кінарэжысёрамі Кшыштафам Занусі і Анд-жэем Вайдам. Апошні быў госцем унікальнай беларускай установы назаўтра пасля прагляду ўсім складам Ліцэя ягонага перадапошняга фільма «Кат-тыль».

Знакаміты госць адказаў больш як на 25 пытан-няў вучняў і выкладчыкаў ліцэя, перадаў у падару-нак ліцэйстам набор дыскаў са сваімі самымі вядо-мымі фільмамі, адмыслова паставіўшы на кожнай аўтаграф.

Ліцэйцы наведлі шэраг варшаўскіх музеяў, а таксама выязджалі на экскурсіі ў Белавежскую пушчу, Чанстахову, Кракаў і Асвенцім. Цяпер іх летняя сесія працягваецца ў Гданьску.

ЛБ

Беларускі гуманітарны ліцэй імя Якуба Коласа

У свой час быў пілотнай беларускамоўнай установай якаснай адукацыі. Лукашэнкаўцы юрыдычна ліквідавалі яго ў 2004 годзе па палітычных матывах. Пасля гэтага педагогі захоўваюць сваю ўстанову адукацыі неформальна, з апорай на асродкі незалежнага грамадства і на грошы бацькоў, што дадаюць перавагу незалежнай адукацыі.

Задача з адным невядомым

Леанід Анфімаў — чалавек, пра якога невядома нічога. Нават чутак пра яго не ходзіць. Такая шараватая пляма ў спісе вышэйшых службовых асоб дзяржавы. Аднак мала хто сёння стаіць бліжэй да прэзідэнта, чым ён. Піша **Аляксандр Фядута**.

Так выходзіць, што самыя ўплывовыя людзі ў сённяшнім атачэнні Аляксандра Лукашэнкі адказваюць за эканоміку. І чым яны ўплывовейшыя, тым менш пра іх ведаюць. Гэта значыць, у чынавенскім асродку ведаюць, а вось за яе межамі — ні-ні!

На святле ў цені

Леанід Анфімаў, аднагодак прэзідэнта Беларусі, не заўсёды займаў сваю цяперашнюю пасаду намесніка кіраўніка Адміністрацыі. Выпускнік двух беларускіх ВНУ — БПШ і БІНГ (цяпер БНТУ і БДЭУ) — Леанід Васільевіч адпрацаваў шмат гадоў у Мінску. Працаваў і інструктарам Заводскага райкама КПБ, і начальнікам аддзела ў гарвыканкаме.

Аддзел быў цікавым. Гэта быў аддзел планавання тавараў народнага спажывання. Ва ўмовах усеагульнага дэфіцыту, якім скончылася савецкая эпоха, праца ў такім аддзеле давала кантакты ў асродку гандлю. І, што яшчэ важней, дазваляла цвяроза ацаніць сітуацыю. Калі дзяржава планавала насыціць рынак, а ён не насычаўся, адказным за гэтае насычэнне людзям становілася зразумела, чым усё можа скончыцца. І Анфімаў стаў адным з першых службоўцаў, якія па ўласнай ініцыятыве перайшлі ў гаспадарчарэзніковае прадпрыемства — твора-вытворчае аб'яднанне «Дызайн» Саюза дызайнераў.

Гэта не была яшчэ прыватная фірма, аднак заробіць ужо было можна. Прадпрыемства, якія існавалі пры творчых саюзах, абсладвалі меншымі падаткамі. Увогуле, былі магчымыя.

Тут Саюз разваліўся, сітуацыя памяншалася, і аднымі, хто адчуў сябе ў новых умовах прыстойна, былі службоўцы. Мусіць, Леанід Васільевіч лічыўся добрым службоўцам, бо яго зноў узіалі ў Мінскі гарвыканкам.

Пра гэта — зрэшты, як і пра іншыя перыяды дзейнасці нашага героя — чуткі ходзяць няясныя. Адна з іх, аднак, вельмі паказальная. Плеткары, якія ганарыцца сваімі ведамі сталічнай мэрыі, сцвярджаюць, што менавіта Леанід Васільевіч курываваў асвятленне ўрадавых устаноў. У зону яго адказнасці ўваходзіў і кантроль за размеркаваннем рэкламных плошчаў. І кіраўнік дзяржавы бачыў, наколькі дакладна выконваюцца яго ўказанні ў дадзенай сферы. Скажам, загадаў прыбраць з бібордаў завязаныя французжакан — і прыбралі ж!

Дый асвятленне цэнтра выйшла сімпатэчнае. Ва ўсякім разе, Анфімаву ўдалося ў гэтым святле трапіць на вочы Лукашэнку.

У калодзе ў Тозіка

А яшчэ важней — акуратны службовец трапіў на вочы ўсемагутнаму Анатолю Тозіку, тагачаснаму кіраўніку Дзяржкантролю.

Новы кіраўнік Мінска Міхаіл Паўлаў чапаў расчышчаць апарат выканкама ад старых ярмошынскіх кадраў. Анфімаў мог стаць ахвярай гэтай чысткі. Але — не давялося. Тозік прапанаваў яму фактычнае павышэнне, і Анфімаў сышоў мірна, захававшы добрыя адносіны з Паўлавым. Што павяні яму спатрэбіцца. Для чыноўніка, які сябе паважае, важна ўмець не скандаліць.

У часы Тозіка Дзяржкантроль функцыянаваў як ведамства, якое называлася «шпікетлы ў шафе». Пра самога Анатоля Апанасавіча казалі, што ён трываў падчас дакладна прэзідэнта перад сабой дзве тэніс: справы з адной атрымлівалі ход, справы ж з іншай, на вырак прэзідэнта, маглі і застацца на нейкі час без руху. Смуленне генерала Тозіка маглі быць зусім спакойным: ён усё дакладваў, ці не так? А рашэнні прымалі зусім не ён.

Менавіта ў гэты час Леанід Васільевіч Анфімаў і служыў у КДК — спачатку начальнікам

БЕЛТА

управы, якая курывавала банкаўскую дзейнасць, пасля — дырэктарам Дэпартамента фінансавага маніторынгу КДК. Для недасведчаных дамо паралель з Расія: аналагічную пасаду займаў да свайго прызначэння прэм'ерам Расіі Віктар Зубкоў. Сутнасць працы складалася ў тым, каб сачыць, як рухаюцца буйныя фінансавыя сумы — у краіну і з краіны. Карацей, праца добрая.

Аднак, кажуць запятаныя плеткары, у нейкі момант у Леаніда Анфімава пачалі ўзнікнуць на гэтай працы непрыемнасці. Звязана гэта было з тым, што да пэўных колаў — у прыватнасці тых, што мелі ў мінулым дачыненне да Мінскага гарвыканкама — Леанід Васільевіч быў паказальна лаяльны. Гэта значыць, інфармацыя на гэтыя самыя колы калі і была ў яго, то папазрона неістотная. Хоць менавіта ў гэты перыяд — у 2003—2004 гадах — пачалі пагаворваць, што Міхаіл Паўлаў сур'ёзна мяркуе заняць месца прэм'ер-міністра. Месца, якое толькі-толькі паспеў заняць Сідорскі, які лічыўся — чамусьці! — крэатурай Анатоля Тозіка. І як прыйшоў Анфімаў з гарвыканкама ў КДК, так у трэці раз у гарвыканкам і сышоў. На пасаду першага намесніка старшыні. Надвагалы. Дастатковы тэрмін, каб пераканацца ў лаяльнасці.

Для чыноўніка, які сябе паважае, важна ўмець не скандаліць.

Аднак клан «младатуркі», лідарам якога лічыўся Тозік, таксама лічыў за лепшае не сварыцца з разумнымі і дасведчанымі службоўцамі. І Анфімаў ішоў вярнуўся ў КДК — на пасаду намесніка старшыні.

І на гэты раз ненадоўга. Тозік паліцеў паслом у Кітай, а Анфімава ў 2006 годзе прызначылі намеснікам кіраўніка Адміністрацыі прэзідэнта па пытаннях эканомікі.

Як айсберг у акіяне

І на новай пасадзе Леанід Васільевіч захавалі галоўную сваю якасць — непрыкметнасць. Іншыя яго калегі свяціліся ў прэсе, даючы каментары і інтэр'ю, а Анфімаў сядзеў і маўчаў. Проста гаварыць не было пра што. У Адміністрацыі яго прызначылі курываваць эканоміку. А, дакладней, прадпрыемальніцтва.

Год адзеі ўжо моўчыч, Анфімаў працягнуў сваю дзейнасць з рэзка крытычных заяваў на адрас тых, хто тармозіць развіццё малага і сярэдняга бізнесу ў краіне. Праўда, мяркуючы па

ўсім, знайшоў ён сякера пад лаўкай: галоўным тармазам быў абвешчаны ўрад, які, маўляў, не стымлюе адкрыццё новых прадпрыемстваў і інвестыцыі ў інфраструктуру. Пра тое, што стымляваць прадпрыемальніцтва ў ўмовах, калі асноўныя праекты па дадзеным пытанні піша памагаты прэзідэнта Сяргей Ткачоў, папросту немагчыма, Леанід Анфімаў чамусьці казаць не стаў.

Галоўнай мэтай яго крытыкі былі ўсё тэя ж «младатуркі» — Сяргей Сідорскі і Уладзімір Сямашка. Лаяльнасць да былога шэфана Анатоля Тозіка дэманстраваць ужо энсу не мела: Анатолю Апанасавічу паспяхова лабіраваў інтарэсы прамысловых гігантаў на бязмежных абшарах Кітая.

Справа зусім не ў тым, што Анфімаў аказаўся чалавекам няўдзячным. Проста ён апынуўся ў новай сістэме — у сістэме, дзе мела энс захоўваць лаяльнасць толькі аднаму чалавеку — прэзідэнту.

Месца, якое давялося заняць немалодому ўжо вялікагаловаму службоўцу, вусы і лысына якога рабілі яго падоўным да прэзідэнта як шарж, атрыманы кампутарным спосабам, было не гэтак ужо і прыкметна. Аднак паказальна, хто яго займаў да Анфімава.

Калісьці — Пятро Пракаповіч. З гэтым усё зразумела, ён дагэтуль на слыху.

Крыніца ўплыву ў Беларусі вызначаецца дзвюма якасцямі: або залежнасцю прэзідэнта ад цябе, або тваёй чалавечай блізкасцю да прэзідэнта.

А вось другі... Другі — Мікалай Іванчанка — постаць значна меней вядомая. Менавіта Іванчанка заняў пасаду адстаўкі Уладзіміра Зямяталіна пасаду састарыўшы беларуска-ірацкай камісіі па гандлёва-эканамічным супрацоўніцтве, што вельмі паказальна. Менавіта Іванчанка, па чутках, курываваў «Белкаліі» — адно з самых прыбытковых прадпрыемстваў у Беларусі. Гэта дэманструе, які быў узровень доверу прэзідэнта да Іванчанкі. Чаму? Гэта іншае пытанне. Хадзілі чуткі, што Іванчанка з'яўляецца далёкім сваяком старэйшых сыноў прэзідэнта — па матчынай лініі. Праверыць жа гэтыя чуткі, як разумее чытач, немагчыма.

І вось на месца Іванчанкі і прызначыў Анфімава. Дык каму ён, па вашым меркаванні, мусіць даць сваю лаяльнасць?

Так склалася неверагодная сітуацыя. У эканамічнага блока Адміністрацыі стала два твары: Ткачоў і Анфімаў. Ткачова праклінілі прадпрыемальнікі, а Анфімаў паспяхова пазіцыянаваўся як абаронца інтарэсаў прыватнага бізнесу, але абараняў ён іх не ад Ткачова, а чамусьці ад урада.

Леанід Анфімаў

Нар. у 1954 у в. Сіма Юр'еў-Польскага раёна Уладзімірскай вобласці (Расія). У 1977 скончыў Беларуска політэхнічны інстытут, у 1988 — Беларуска дзяржаўны інстытут народнай гаспадаркі. працаваў інструктарам прамысловы-транспартнага аддзелу Заводскага райкама КПБ Мінска, намеснікам старшыні планавай камісіі выканкама Мінскага гарсовета — начальнікам аддзела планавання тавараў народнага спажывання.

У 1989—1991 быў генеральным дырэктарам творча-вытворчага аб'яднання «Дызайн» Саюзу дызайнераў Беларусі. Ад 1991 да 2001 займаў розныя пасады ў Мінгарвыканкаме.

У 2001—2003 працаваў начальнікам галоўнага ўпраўлення кантроля за банкаўскай сістэмай і рынкам каштоўных папер Камітэту дзяржаўнага кантроля (КДК), а ў 2003 узначаліў Дэпартамент фінансавага маніторынгу КДК.

У 2004—2005 быў першым намеснікам старшыні Мінгарвыканкама, потым працаваў намеснікам старшыні КДК.

Намеснікам кіраўніка Адміністрацыі прэзідэнта прызначаны ў красавіку 2006.

Паводле БЕЛТА

Два чалавекі на беразе

Далёка не кожны намеснік кіраўніка Адміністрацыі становіцца «членам Палітбюро». Быў такі спакойны і мудры чалавек — Уладзіслаў Сяргеевіч Пілюга. І хто цяпер памятае, што ён працаваў намеснікам кіраўніка? А Аляксандр Папкоў, амаль што паўшы палітычнай «смерцю адважных» у барашчэ з акулдавымі апетытамі Галіны Жураўковай? «А дзвойці генерал» Станіслаў Князеў?..

Крыніца ўплыву ў сістэме дзяржаўнага кіравання сучаснай Беларусі вызначаецца дзвюма якасцямі: або залежнасцю прэзідэнта ад цябе — як залежыць сёння Лукашэнка ад Ліліі Ярмошынай ці губернатараў, або тваёй асабістай, чалавечай блізкасцю да прэзідэнта, яго доверам да цябе. Так, скажам, Зянон Ломаш ці Пятро Пракаповіч карыстаюцца гэтым доверам — а значыць, і ўплывам.

Пра тое, як незаўважны Леанід Анфімаў стаў сябрам гэтага вузкага нефармальнага кола, ходзяць розныя чуткі. Хутчэй за ўсё, прэзідэнт сапраўды прасякнуўся да яго сімпатэчна, што і дазваляе Анфімаву ўтрымліваць пазіцыі.

Самая дзіўная чутка, якая тлумачыць немакнуто блізкасць Леаніда Анфімава да Аляксандра Лукашэнкі, кажа наступнае. Быў чалавек у кіраўніка дзяржавы з'явілася новае хобі. Не, гэта не «харчелі». Але, кажуць, Лукашэнка захаваўся да рыбы. А, людзі кажуць, па ўсёй Адміністрацыі менавіта Анфімаў — рыбак «са стажам».

...Уявіце сабе, колькі важных рэчаў могуць «спрамаўчаць» паміж чалавек дзве аднагодкаў, седзячы на беразе, дзе толькі яны — і рыба. Ну, можа быць, яшчэ хлопчык паблізу берага.

Раней у цыкле:

«Уладзімір Макей, Другі твар» № 14
«Наталія Пяткевіч Русалка на абложцы» № 16
«Юры Жадокін. Генерал мірнага часу» № 17
«Сяргей Ткачоў. Чалавек «невідзімак» № 18
«Пётр Пракаповіч. Будзнік у банку» № 20
«Андрэй Кабкоў. Бацька хрысціянскага сьня» № 24
«Міхаіл Міянковіч. Класік урадавай думкі» № 25

Спецназам будзе кіраваць Хазалбек Атабекаў

Новым кіраўніком 3-й асобнай Чырванасцяжнай бригады спецназа вайсковай часткі 3214 (Уручка) стаў Хазалбек Бахцібекавіч Атабекаў, паведанні «Нашай Нівы» прэс-сакратар

Хазалбек Атабекаў

у 1990 скончыў Мінскае вышэйшае вайскава-палітычнае агульнавайскавае вучылішча. У 2005 Атабекаў быў узнагароджаны медалём «За бездакорную службу», у той час ён з'яўляўся начальнікам аддзялення баявой падрыхтоўкі в/ч 3214. У жніўні 2007 новаму кіраўніку спецназа было прысвоена званне палкоўніка.

унутраных войск Сяргей Кабаковіч. Бригада стала вядомай тым, што ёй кіраваў Дзмітрый Паўлічэнка. Той самы, які затрымліваўся па падзэрніні ў датычнасці да палітычных выкраданняў.

Змена звязаная з тым, што былы кіраўнік спецназа Юры Караеў пайшоў на павышэнне. Цяпер ён займае пасаду першага намесніка начальніка аператыўнай і баявой падрыхтоўкі ўнутраных войск МУС. Караеў быў начальнікам спецназа менш за год. Да

гэтага брыгадай камандаваў Паўлічэнка.

Былы кіраўнік мінскага спецназа

Падабед цяпер узначальвае

асабістую ахову вядомага

бізнэсоўца Юрыя Чыжа.

У ліпені летась асцён Юры Караеў узначаліў Мінскі полк міліцыі спец-

наза ГУУС Мінгарвыканкама. Ён змяніў Юрыя Падабеду, у якога нібыта ўзніклі праблемы са здароўем.

Дарэчы, цяпер Падабед узначальвае асабістую ахову вядомага бізнэсоўца Юрыя Чыжа.

А літаральна праз два з паловай месяцы Караеў атрымаў новае прызначэнне. Ва ўручанскі спецназ ён прыйшоў на месца Дзмітрыя Паўлічэнка. Замест сябе ж пакінуў Аляксандра Лукомскага.

Зміцер Панкавец

Шэсць спецназаў як мінімум

Амаль кожны ведае, што ёсць спецназ ва Уручцы, Мар'інай Горцы, Мінску, ёсць групы «Альфа» і «Алмаз». Аднак мала хто ведае, чым адрозніваюцца паміж сабой гэтыя структуры, хто імі кіруе, што ўваходзіць у іх функцыі. «Наша Ніва» прапануе кароткі агляд асноўных беларускіх спецпадраздыленняў.

Уручанская бригада спецназа

Трэцяя асобная Чырванасцяжная бригада спецназа (в/ч 3214, Уручка) была сфармаваная ў 1990-я гады на базе 334 палка 120-й дывізіі. Яна падрыхтаваная як для разгону вулічных акцый, так і для ўдзелу ў спецыяльных аперацыях. Гэта ўдарная частка Унутраных войск. Яе колькасць блізу 1500-2000 чалавек. У складзе часткі некалькі падраздыленняў — батальёны спецыяльнага прызначэння, Спецыяльны атрад хуткага рэагавання (СОБР) і падраздыленні забеспячэння.

Асноўнымі задачамі бригады з'яўляюцца барацьба з тэрарызмам, дзеянні пры ўзнікненні надзвычайных сітуацый, баявая падрыхтоў-

ва падрыхтоўка, атлетычная гімнастыка, кросы. Вельмі вялікае значэнне надзяляецца стральбе з розных відаў зброі, а таксама тактычна-спецыяльнай падрыхтоўцы па дзеяннях у розных сітуацыях.

Варта адзначыць, што большасць шараговых байцоў знаходзіцца ў брыгадзе год ці паўтара. Гэта звычайны тэрмін службы ў войску.

Менавіта Паўлічэнка фігураваў у справах Захаранкі і Ганчара — пакуль тыя справы раскладаваў КДБ. У 2000 годзе Лукашэнка адставіў старшыню КДБ Мацкевіча і генпракурора Бажэлку, і ўсё ўстала.

ПМСП = АМАП

Мінскі полк міліцыі спецыяльнага прызначэння быў сфармаваны восенню 2005 года, нездоўга да прэзідэнцкіх выбараў. ПМСП быў створаны на базе АМАПа, і ўзначаліў яго Юры Падабед. Як тлумачыў тагачасны на-

Колькасць спецпадраздыленняў у Беларусі расце.

Ударная частка Унутраных войск.

ка на выпадак узнікнення ваеннай небяспекі. У мірны час байцы бригады выконваюць функцыі па ахове грамадскага парадку. Часта прадстаўнікі бригады выязджаюць на заданні і за межы Мінска. Напрыклад, ахоўваюць «Славянскі базар».

Падчас вулічных акцый апазіцыі ўручанскую бригаду звычайна трымаюць на падстрахоўцы. Іх выкарыстоўваюць толькі ў крайніх выпадках, калі з дэманстрантамі не можа справіцца ПМСП. Некалькі разоў байцы Паўлічэнка былі заўважаныя падчас мінулых прэзідэнцкіх выбараў.

Сам Паўлічэнка, будучы камандзірам бригады, неаднаразова заяўляў, што стараяцца выхоўваць байцоў у «духу праваслаўя». На тэрыторыі часткі ёсць храм.

Вельмі вялікае значэнне адводзіцца баявой падрыхтоўцы, яна ў разы больш жорсткая, чым у іншых вайсковых частках. У праграме — аграбавытка, рукапашны бой, сіла-

Галоўная мэта палка — ахова масавых акцый.

чальнік ГУУС Мінгарвыканкама Анатоль Куляшоў (сёняшні міністр унутраных спраў), галоўная мэта стварэння палка заключалася ў ахове грамадскага парадку ў час правядзення розных масавых акцый.

Па ягоных словах, байцы гэтага падраздылення павінны быць падрыхтаванымі да катаклізмаў, катастрофаў, аварый прыроднага і тэхнагеннага характару. Трэцяй прычынай Куляшоў назваў тое, што стварэнне палка дасць магчымасць іншым супрацоўнікам міліцыі выконваць свае непасрэдныя абавязкі. Супрацоўнікі палка носяць форму чорнага колеру. Менавіта яны ў асноўным удзельнічалі ў разгоне вулічных акцый, у тым ліку Плошчы.

ПМСП быў створаны з асабістай просьбы Юрыя Падабеды, які скардзіўся на тое, што ў краіне ўсё час расла колькасць мерапрыемстваў, якім патрэбная была ахова. Нашмат быў павялічаны і штат.

Цяпер кіруе ПМСП Аляксандр Лукомскі. Ён скончыў Ленінградскае вышэйшае палітычнае вучылішча ўнутраных войскаў (1992), Акадэмію міліцыі (1998), камандна-штабны факультэт Ваеннай акадэміі (2002). Да гэтага ўзначальваў сталічную міліцэйскую бригаду ўнутраных войскаў (в/ч 5448).

Мар'іна Горка

Пад Мінскам, у Мар'інай Горцы (Пухавіцкі раён), існуе 5-ая асобная бригада спецыяльнага прызначэння. Але гэта не Унутраныя войскі. Мар'інагорскі спецназ адносіцца да Міністэрства абароны.

Фармаванне бригады пачало адбывацца ў 1962 годзе.

За савецкімі часамі байцы дасягнулі ўзроўню падрыхтоўкі, які аднавідаў атрад «Вымпел» КДБ СССР. Байцы з Мар'інай Горкі прымалі актыўны ўдзел у афганскім канфлікце. Праз два гады пас-

ля вываду адтуль дэсантнікі з Мар'інай Горкі зноў трапілі на вайну. Амаль цалкам брыгада (805 чалавек) пад камандаваннем палкоўніка Барадача знаходзіліся ў Арменіі.

31 снежня 1992 года была савецкія спецназаўцы прысягнулі на вернасць Беларусі. Асноўнымі накірункамі падрыхтоўкі сённяшніх байцоў у частцы з'яўляецца дыверсійная дзейнасць і выведка. Выведчыкаў вучаць пераадоляваць балоты, водныя перашкоды, лясы. Для гэтага часта праводзяцца вучэнні ў лясках. Па дзесяць сутак яны знаход-

баку Канстытуцыі, супраць Лукашэнка.

«Алмаз»

Фактычна з «Алмаза» і пачынаўся беларускі спецназ у канцы 1980-х гадоў. Праўда, тады гэтае падраздыленне мела назву «Беркут», і асноўным назначэннем была арганізацыя атрадаў турэмнага

Служаць у «Алмазе» і жанчыны — перамоўшчыцы і снайперкі.

антытэрору. Яны былі створаныя і ў іншых савецкіх рэспубліках.

Цяпер жа гэта своеасаблівы атрад хуткага рэагавання. У 1994 годзе тагачасны кіраўнік «Беркута» і будучы міністр унутраных спраў Уладзімір Навумаў выступіў з ініцыятывай перайменаваць спецпадраздыленне ў «Алмаз». У памятыцы для байцоў Навумаў некалі напісаў: «Заўсёды помні, што супрацоўнік спецпадраздылення павінен быць чысты і цвёрды, як алмаз».

У 2002 годзе базу «Алмаза» адкрываў асабіста Аляксандр

Лукашэнка.

У выпадку трывогі «алмазавец» павінен прыбыць на базу цягам 5-7 хвілін. А цягам 20 хвілін на месца здарэння ў любую кропку краіны адпраўляюцца разведка і баявая група. Яшчэ праз 20 хвілін следам выезжае другая група.

У функцыі «алмазаўцаў» уваходзіць змаганне з тэрарыстычнай дзейнасцю, вываленне закладнікаў, абясчоджванне выбуховых рэчываў. «Алмазаўцы» некалі затрымлівалі ў Мінску падзавяраваных у забойстве расійскага журналіста Пола Хлебнікава.

«Алмазавец» павінен трэніравацца не меней трох разоў у тыдзень. Гэта не толькі спартыўны практыкаванні, але прыкладныя, калі байцы ідуць на бар'еры, лазы, лесвіцы ў поўнай экіпіроўцы.

У асноўным у «Алмаз» трапляюць афіцэры з аналагічных падраздзяленняў Міністэрства абароны, мільцэйскага спецназа, службы аховы кіраўніка дзяржавы, пагранічных войск. Як правіла, гэта людзі, якія аддалі службе не менш за пяць гадоў і ўжо ўдзельнічалі ў спецыяльных. Служаць у «Алмазе» і жанчыны — перамоўшчыцы і снайперкі.

Акурат супрацоўнікі «Алмазу» збілі 2 сакавіка 2006 года кандыдата ў прэзідэнты Аляксандра Казуліна. Байцы гэтага ж атрада затрымлівалі сёлета Мікалая Аўтуховіча і ягоных папчэнікаў. Менавіта былыя «алмазаўцы» былі асуджаныя на справе знікнення тэлеаператара Дзмітрыя Завадскага.

«Алмаз» узначальвае палкоўнік Мікалай Карпяноў. Ён быў яшчэ ў «Беркуце», калі з 1992 да 1994 года з'яўляўся камандзірам баявой групы падраздзялення. У 2003 годзе Карпяноў вярнуўся ў «Алмаз» у якасці камандзіра.

«Альфа»

Група «Альфа» пры Камітэце дзяржаўнай бяспекі СССР была створаная яшчэ ў 1974 годзе. У сакавіку 1990 тагачасны галоўны чэкст Саюза Кручкоў падпісаў указ аб дадатковым увядзенні групы «Альфа» з дыслакацыяй у Мінску. Сярод мэтаў стварэння групы называліся лакалізацыя і папярэджанне тэрарыстычных і экстрэмісцкіх акцый, асабліва небяспечных злачынстваў, якія паг-

Да 1992 года яна падпарадкоўвалася найпрост Маскве.

ражаюць бяспецы краіны. Першапачаткова група дзейнічала і на балтыйскія краіны.

Цікава, што аж да студзеня 1992 года «Альфа» знаходзілася ў прамым падпарадкаванні галоўнага ўпраўлення пры прэзідэнце СССР. Толькі потым увайшла ў структуру беларускага КДБ. Байцы «Альфы» забяспечваюць фізічную абарону і бяспеку

беларускага кіраўніцтва і высокіх замежных гасцей. У новыя абавязкі таксама ўвайшла барацьба з незаконным вывазам каштоўных металаў, матэрыяльных і гістарычных каштоўнасцяў за межы краіны.

Пры стварэнні «Альфы» перавага аддавалася афіцэрам-афганцам, вадэвэшнікам, прафесійным спартоўцам. Цяпер вышэйшая адукацыя і служба ў войску абавязковая для кандыдатаў. Таксама ўвага надаецца здольнасці выносіць вялікія псіхалагічныя і фізічныя напружкі. Узрост байцоў — 30-35 гадоў.

Адзначаецца, што цяжка кадраў у «Альфе» вельмі мала. Для таго, каб стаць сапраўдным прафесіяналам, патрэбна чатыры-пяць гадоў. Увесь гэты час баец знаходзіцца на другіх-трэціх ролях. Адна поўная экіпіроўка «альфаўца» (бронекамізэлька, шалом, зброя, боепрыпасы) важыць больш за 20 кілаграмаў.

Дэпутат Вярхоўнага Савета XII склікання ад БНФ Сяргей Навумчык у сваіх успамінах сцвярджае, што менавіта супрацоўнікі «Альфы» збівалі дэпутатаў ад апазіцыі, якія абвясцілі галадоўку ў авальнай зале.

Нейкі час хадзілі чуткі, што байцы «Альфы» атрымлівалі ваенны досвед у Чачні, але кіраўніцтва групы ўпарта гэта адмаўляе. Кіраўніком групы «Альфа» з'яўляецца палкоўнік Мікалай Івінскі.

Пагранічны спецназ

Свой спецназ існуе і ў пагранічнікаў. Гэта Асобная служба актыўных мерапрыемстваў, ці не самае закрытае і малавядомае спецпадраздзяленне.

АСАМ з'явіўся ўжо пасля развалу Савецкага Саюза, у 1993 годзе. Першым начальнікам быў Генадзь Нявыглас. Найперш стварэнне спецпадраз-

З АСАМа пачыналіся кар'еры Нявыгласа, Рачкоўскага, Віктара Лукашэнка.

дзялення глумачылася барацьбой з нелегальнай міграцыяй. У асноўным, грамадзян з азіяцкіх краін у Еўропу. Менавіта гэта і было першай задачай. Пазней з'явіліся новыя — барацьба з эканамічнай злачыннасцю і наркатрафікам, супрацьдзеянне транзітному тэрарызму і гандлю людзьмі.

Праверка будучага асамаўца доўжыцца ад году да двух. Цягам гэтага часу з асаблівай увагай правяраюць паслужны спіс байца, усіх блізкіх і далёкіх сваякоў. Сярэдні ўзрост афіцэраў 33 гады. На форменным шаўроне байца АСАМа — два скрыжаваныя мячы і ружа вятроў на фоне контуру краіны.

У свой час АСАМ узначальваў сённяшні старшыня Пагранічнага камітэта Ігар Рачкоўскі. А служылі ў спецпадраздзяленні старэйшыя сыны Лукашэнка — Віктар і Дзмітрый.

Зміцер Панкавец

усяго патроху

Бусік пратараніў аўтамабіль Янукевіча

Намеснік старшыні Партыі БНФ трапіў у шпіталь непрытомным.

Намеснік старшыні Партыі БНФ Аляксей Янукевіч трапіў у аўтакатастрофу. 2 жніўня ён позна вечарам вяртаўся на аўтамабілі дадому ў Чыжоўку. Здарэнне адбылося на калыцы каля аўтавакзала «Усходні».

«Па пчырасці, я нічога не памятаю. Ад удару адразу страціў прытомнасць. Толькі потым мне расказалі, што ў аўтамабіль ўрэзаўся бусік, за стэрном якога сядзеў п'яны кіроўца. Ён несся на чырвонае святло», — кажа А.Янукевіч.

Палітык атрымаў чэрапна-мазгавую траўму. Доктары наклалі швы. Аляксей скардзіцца, што галава крыўка баліць. «Увогуле, калі прыйшоў у сябе, то не зразумеў, ці гэта адбываецца са мной насамрэч, ці гэта сон.

Было шмат крыві, я ў хуткай дапамозе. Доўга не мог зразумець, што да чаго», — расказвае намеснік старшыні Партыі БНФ.

Цяпер Янукевіч знаходзіцца ў 10-й балыніцы ў Чыжоўцы. Зычым хлосцу выздаравець як найхутчэй.

ОЛЕНА

«Лукашэнку» можна садзіць

Бел-чырвона-белыя гладыёлы, названыя ў гонар кіраўніка Беларусі, разыходзяцца ў нашай краіне на ўра.

«Праваслаўнае святая». Часопіс «Гаспадыня» ўплэўнівае, што менавіта «Лукашэнка» стаў ад-

ным з самых папулярных у Беларусі. Садавод Людміла Курэйка з Пружанскага раёна яго называе найлепшай навінкай. Як і астатнія гладыёлы, «Аляксандр Лукашэнка» непатрабавальны. Яго можна вырошчваць на лешчыцы.

Кожны сорт мае свой умоўны нумар. Напрыклад, «Аляксандр Лукашэнка» — 401.С. Якое значэнне маюць гэтыя лічбы, растлумачыў мініскі садавод Іван Нічыпарук:

— З першай лічбы кода можна зразумець, што гладыёлус буйны (12-14 см у дыяметры), наступныя дзве расказваюць пра бела-чырвоны колер. «Аляксандр Лукашэнка» мае катэгорыю «С», значыцца, ён расвітае праз сярэдні тэрмін, 86-90 дзён. У суквецці 20 бутонаў, 8 альбо 9 з іх адкрытыя.

Ягор Марціновіч

«Надоело говорить?» — «Размаўляй!»

Навучэнец Бабруйскага аўта транспартнага каледжа стварыў беларускамоўны сайт знаёмстваў.

«Надоело говорить?» — «Размаўляй!» — дэвіз праекта. Яго стваральнік — 18-гадовы Зміцер Сакун.

«Я — шыкоўная жанчына»

Зульфия Асадава — дзяўчына, якая прыйшла на начную дыскатку проста адпачыць з сяброўкамі, а выйшла адтуль з запрашэннем да ўдзелу ў конкурсе — «Міс пшыці-2009», ды яшчэ і перамагла ў ім.

Цяпер ўласніца чацвёртага памеру рэдакцыі інтэрв'ю. «Мой тата азербайджанец. Таму наўрад ці ён зразумее мой чынак правільна. Таму і застаецца спадзявання, што фатаграфія яму на вочы не трапіць, — сказала красуня ў гутарцы для «Звязды». Загэе мама ў Зульфіі — беларуска. Яна мае іншыя погляды на жыццё і дачкой гаварыцца.

А каханьне? «Калі ён даведаўся, дзе я ўдзельнічала, ды яшчэ і перамагла, сказаў, што я ў яго шыкоўная жанчына».

НІТЭРА

СЦІСЛА

Ярмошыну не пусцілі ў Еўрасоюз

Старшыня Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына, якой па-ранейшаму забаронены ўезд у краіны Еўрасоюза, ездзіла па мясцінах свайго юнацтва — пабывала ў Калінінградзе, піша газета «Тут і цяпер». Нагадаем, што Лідзія Міхайлаўна скончыла юрыдычны факультэт Калінінградскага ўніверсітэта.

Архітэктара карупцыі

Рознымі спосабамі незаконна нажываўся архітэктар у райцэнтры Свіслач.

Прысуд за атрыманне хабару вынесены былому дырэктару КУП «Праектнае бюро пры паўночным архітэктару Свіслацкага раёна» Уладзіміру Варанко. «Дадатковыя заробкі», якія кіраўнік бюро атрымліваў з 2006 да 2008 года, расцанлі паводле Крымінальнага кодэкса як «Хабар», «Перавышэнне службовых паўнамоцтваў» і «Махлярства». Агулам гэты пацягнула на 8 гадоў пазбаўлення волі.

Крымінальная справа была распачатая 4 снежня 2008 года

паводле артыкула 430 ч.1 КК (атрыманне хабару). Паводле следства, хабар ён браў за паскораны выроб праектна-каштарыснай дакументацыі на будаўніцтва прыватных жылых дамоў. Напрыклад, за распрацоўку дакументацыі для будаўніцтва жылога дома ў пасёлку Паўднёвы Гродзенскага раёна і скарачэнне тэрмінаў распрацоўкі ён атрымаў ад А.Шышылякова суму ў памеры 600 тыс. рублёў.

Усяго за перыяд з лютлага 2006 г. па красавік 2008 г. аб'ёмнаваты атрымліваў хабар ў сумах ад 300 да 800 тыс. рублёў. Такім чынам, ім было атрымана 9 200 000 рублёў. Акрамя таго, у кастрычніку 2005 г. Варанко атрымаў 150 тысяч за правядзен-

не тапаграфічных здымкаў дома, якія насамрэч не праводзіліся. Але больш за ўсё прастаўнікоў праваахоўных органаў абуралі не факты атрымання хабару, а факт навування дачкі Варанко за кошт праектнага бюро.

У 2002 годзе Уладзімір Варанко ад імя прадпрыемства, якое ён узначальваў, заключыў дамову з Гродзенскім універсітэтам аб падрыхтоўцы сваёй дачкі па спецыяльнасці «Эканоміка і ўпраўленне на прадпрыемстве», падрабіўшы подпіс галоўнага бухгалтара. Меркавалася, што дачку будуць рыхтаваць як будучага спецыяліста для праектнага бюро, але, паводле закону, дамову з універсітэтам трэба было спачатку ўзгадніць з

райвыканкамам.

Да таго ж дачка павінна была працаваць у калектыве не менш за 1 год і атрымаць яго згоду на аплату за навування. Але паседжанне рады прадпрыемства было праведзенае толькі пасля атрымання дачкой Варанко дыплама. На гэтай радзе было прынятае рашэнне аб прадстаўленні права даччэ самой уладкоўвацца на працу ў сувязі са зменай сямейнага стану і пераменаі месца жыхарства (на той момант яна выйшла замуж ў Гродна). Вось так прадпрыемства вытраціла амаль 16 мільёнаў рублёў (дадэвальвацыйных, калі курс даляра быў зусім іншы) на яе адукацыю, але спецыяліста

так і не атрымала...

Суд Свіслацкага раёна вынес прысуд — 8 гадоў пазбаўлення волі з канфіскацыяй маёмасці і пазбаўлення права займаць кіруючыя пасады цягам 5 гадоў. Лінія абароны, якую прадстаўляла адвакат Галіна Іванова, спрабавала ўпэўніць суд у тым, што Варанко выконваў дадатковую працу не як кіраўнік, а як звычайны інжынер-праекціроўшчык, а ў справе з адукацыяй суд павінен быў спагнаць з дачкі Варанко, якая не адпрацавала ў праектным бюро патрэбны тэрмін пасля атрымання дыплама. Можна пагадзіцца, што прысуд занадта жорсткі, але факты карупцыі суд палічыў даказанымі.

Вольга Жарнасек

Карэліцкія міліцыянты прыйшлі ўначы па адбіткі пальцаў да нежывых

Хлопцаў, якія памерлі тры гады таму, таксама выклікалі па справе выбуху 3 ліпеня.

У Карэлічах супрацоўнікі праваахоўных органаў ізноў актывізавалі працу па дактыласкапі мясцовых мужчын. Не абыхлося без дураці.

28 ліпеня а палове на адзінаццатаю ночы (!) міліцыянты прыйшлі ў адзін з дамоў. У дзвюх сем'ях яны пацкавіліся сынамі гаспадароў, заявіўшы, што хлопцы падазраюцца ў здзяйсненні выбуху ў Мінску 3 ліпеня 2008 года. І вось якое

страшнае супадзенне — абодвух ужо некалькі гадоў няма ў жывых.

Варта адзначыць, што гэта не першы выпадак, калі ў выніку тагальнай дактыласкапі супрацоўнікі праваахоўных органаў шукалі падазраваных сярод нябожчыкаў. Год таму супрацоўнікі спецслужбы заявіліся ў сям'ю нябожчыка Канстанціна Мысліўца ў Драгічыне. Гэты працавіты чалавек, залатыя рукі, у свой час стварыў там і ўзначальваў суполку БНФ. Таксама хацелі ўзяць адбіткі пальцаў...

Сямён Печанко

СЦІСЛА

Застрэліў суседа, застрэліўся сам

У Гродзенскім раёне разыгралася жудасная сцэна, амаль як у галівудскіх баевіках. Толькі фінал сапраўды трагічны. 27 ліпеня ў вёсцы Забалаць пасварыліся суседзі. Адзін з мужчын, 38-гадовы індывідуальны прадпрымальнік, схопіў абрэз і пальнуў суседу ў голаў. 35-гадовага чалавек сканаў на месцы. Пасля зробленага стралок забарыкадаваўся ва ўласнай хаце — выпіўшы быў. Перамовы з ім нічога не далі. Раптам ён скончыў жыццё самагубствам. Той прадпрымальнік раней куліў хату ў забітага ім суседа. І быццам бы забіты атруціў сабаку забойцы.

Забойца быў судзімы — за нясплату аліментаў.

Дзед насмерць разбіў 6-гадовую ўнучку

За мінулыя выхадныя ў Беларусі ў ДТЗ загінулі 14 чалавек, у тым ліку адно

дзіця. 57 чалавек, у тым ліку трос дзяцей, атрымалі раненні.

Дзіця памерла 1 жніўня пасля ДТЗ ля вёскі Ражкоўка Камінецкага раёна. 65-гадовы жыхар Брэста на «Фальксваген» з'ехаў у кювет і перакуліўся. Ягоная 6-гадовая ўнучка пабілася так, што памерла ў бальніцы.

Перакуліліся і «Жыгулі» 35-гадовага жыхара Петрыкаўскага раёна. Яго непаўналетні пасажыр загінуў.

А ў Баранавічах 38-гадовы жыхар Ляхавіцкага раёна на «Масквічы» наехаў на пенсіянерку на пешаходным пераходзе. Вадацель уцёк, але яго злавілі.

Двое загінулі пад Радунічамі Асіповіцкага раёна, там з'ехаў у кювет «Опель».

Дзяржаўтаспекцыя нагадвае, што няможна сядзець за руль пасля выпіўкі, няможна абганяць у неадпаведных месцах і трэба старанна глядзець свае машыны.

Малакасос на «Альфа-Рамэо» забіў даішніка

Здарэнне адбылося каля вёскі Каняпельчыцы Талачынскага раёна (Віцебская вобласць). 20-гадовы жыхар Талачына ехаў без праваў. Абганяў — і сутыкнуўся са службовай машынай ДАІ. У выніку старшы інжынер Віцебскага ДАІ загінуў.

Чорныя капачы разварнулі ўнікальны помнік пад Вілейкай

Пад руку вандалам трапіў археалагічны помнік — Сцебурацкія камяні. Адзін з кульгавых камянеў зрушаны, а на яго месцы вырытая яма. Гэта яўна справа рук чорных капачоў. Згодна з паданнем, стцебурацкія камяні — гэта скамянелыя араты і ягоныя валы. Камяні размяшчаюцца на лініі поўдзень—поўнач і маюць выявы рун — крыжоў і рытонаў (рагоў).

БелаПАН; ВЖ; МБ; vialejka.org

Ваш «кантакт» яшчэ не ўзламалі?

У інтэрнэце з'явіўся новы кампютарны вірус, які ўзламвае эканты карыстальнікаў сацыяльнай сеткі «ВКонтакте». На чарзе таксама «Аднакласнікі».

Траян працуе так: ён мадыфікуе файл hosts такім чынам, што пры спробе карыстальніка зайсці на сайт, браўзэр ягонага кампютара адчыняе сайт-двайнік. У выніку адрас пашто-

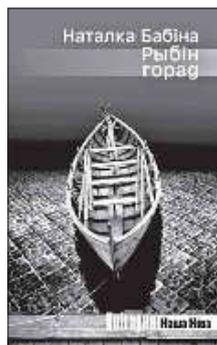
вай скрыні і пароль адразу трапляюць ў банк звестак скрадзеных экантантаў.

Саму базу можна паглядзець у Інтэрнэце. У ёй ужо 135 тысяч дзейных камплектаў з адрасоў і пароляў.

Вядома, што наступнай ахвярай стане не менш папулярны ў моладзі сайт «Однокласнікі». Хакеры ўжо стварылі і пад яго адпаведны файл, але ён пакуль пусты.

МП

Збяры Кнігарню «Наша Ніва»

ПЫТАЙЦЕСЯ Ё КНІГАРНЯХ І Ё НЕЗАЛЕЖНЫХ РАСПАЎСЮДНІКАЎ

Багдановіч пад шашлыкі

Рэпартаж са свята паэзіі «Ракуцёўскае лета».

У нядзелю выправіўся пад Маладзечна, у Ракуцёўшчыну, дзе адбывалася традыцыйнае свята паэзіі, прысвечанае Максіму Багдановічу.

З чыгуначнай станцыі «Уша» лепей ісьці да Ракуцёўшчыны не праз Краснае, а на Чысць. Тады можна палюбавацца на камяні-помнікі ў гонар паэта. Адзін сімвалізуе свечку вечнай памяці, а на другім прымацаваная памятная шылда з выявай паэта і радкамі з ягонага верша.

У канцы вёскі на ўзгорку знаходзіцца філія Літаратурнага музея Максіма Багдановіча «Фальварак Ракуцёўшчына». Першае свята паэзіі прайшло тут у 1983 г. У 1990-я, успамінае паэт Анатоль Эзаў, людзей на свята збірала болей, чым прыхала цяпер. І лаваў ставілі не шэсьць, як сёння, а ў разы болей. Яно мо і так. Але і сёлета не менш за сто чалавек сабралася ў Ракуцёўшчыне. І гэта надае аптымізму.

Смалла сонца. Письменніку Уладзіміру Арлову не было куды схавацца ад яго. Нічога не заставаўся, як прыкрыць галаву аддрукаванымі на паперы вершамі. Некаторыя не вытрымлівалі на санчапэку і тады

Паэт Леанід Дранько-Майсюк: «Благаслаўляю».

У фальварку Ракуцёўшчына, які належаў Вацлаву Лычкоўскаму, Максім Багдановіч гасцаваў летам 1911. Тут паэт напісаў серыю вершаў пад назвай «Старая Беларусь» і пазму «Вераніка», якая увайшла ў вядомы цыкл «Мадонны».

ішлі да Максімавай крынічкі. Балазе, яна знаходзіцца ў цяні дрэваў, хоць і ў баку ад сцэны. Каб спатголіць смагу сцюдзёнай вадою з крынічкі, час ад часу такая ахвочыя ўтваралі нават

чаргу. Але куды большая чарга была да палаткі з шашлыкамі. На свяце было шмат дзяцей. Адачываюць, відэа, у Ракуцёўшчыне і суседніх вёсках у бабуляў. Некаторыя хадзілі ў

майках ці са значкамі кампаніі «Будзьма!». Для іх гэта звычайнае свята, на якім бабуля абавязкова купіць штось з прысмакаў.

Ракуцёўшчыну ўпершыню наведала нашчадак роду Багдановічаў — Волга Дашкоўская. Жанчына з'яўляецца сваячкай паэта па лініі яго бацькі Адама Ягоравіча. Яна падавала музее вышыванку траюраднай сестры Максіма Дар'і.

Шкада, што на такія мерапрыемствы не прыязджаюць высокастаўленьны чыноўнікі са сталіцы. Яны б ўбачылі, што не варта дзяліць беларусаў, як тое сталася з пісьменніцкім саюзам. Літаратура павінна быць цэласнай. Гэта каторы год павярджаюць самі паэты. На адной сцэне чыталі вершы сябры абодвух Саюзаў пісьменнікаў Віктар Шніп і Леанід Дранько-Майсюк, Анатоль Эзаў і Уладзімір Арлоў, Людміла Рублеўская і Валянціна Аксак.

Спадарыня Аксак заклікала прысутных калі не да 2011, дык да 2016 года, калі будзе адзначацца 125-годдзе Багдановіча і 105 гадоў як паэт наведаў Ракуцёўшчыну, усім вавучыць ягоную «Пагоню». Сп. Валянціна ўпэўненая, што менавіта песня на гэтыя словы мусіць быць галоўнай песняй краіны.

У Мінск вяртаўся ў добрым настроі, створаным цудоўнай паэзіяй.

Сяргей Макарэвіч, фота аўтара

Письменнікі згаілі цэлу галерэю

Восемдзесят чатыры партрэты літаратараў могуць быць страчаныя.

Колькі гэтыя вялікія партрэты класікаў беларускай літаратуры — Коласа, Купалы, Шамкіна ды іншых — упрыгожвалі Дом літаратара. Калі ў 2006 годзе апаальны Саюз беларускіх пісьменнікаў змушаны быў пакінуць будынак, яго маёмасць перавезлі ў Дом творчасці «Іслач», што ў Валожынскім раёне. Будынак знаходзіцца ў аварыйным стане, яго неаднаразова залівала. І, як вынік, карціны і кнігі, што захоўваліся ў сугараных, вымаклі ды пакрыліся цвілілю.

«Такіх, якія б былі зусім не пашкоджаныя, няма», — кажа захаваль-

ніца фонду Лідскага гісторыка-мастацкага музея Валянціна Хаціяновіч. У Ліду маёмасць СБП трапіла ў мінулыя пятніцу. Былы Дом творчасці пісьменнікаў «Іслач» купіла ТАА «Белінтэхбуд», і новы гаспадар запатрабаваў, каб пісьменнікі забралі свае рэчы.

Калі б не гэтая акалічнасць, карціны і кнігі працягвалі б гніць у сугараных «Іслачы». Як кажа кіраўнік Саюза беларускіх пісьменнікаў Алякс Пашкевіч, кнігі і карціны не вывозілі, бо «да апошняга чакалі вырашэння пытання з Домам творчасці: застанецца ён ва ўласнасці арганізацыі ці не». А пасля яшчэ амаль год вывозіць «не было куды».

Толькі калі новы гаспадар паабяцаў выкінуць маёмасць СБП на

сметнік, магчымаць знайшлася. У Лідзе ствараецца музей «Лідская літаратурная». Праца па яго стварэнні вядзецца пры ўдзеле Лідскага гісторыка-мастацкага музея, туды і адвезлі часова партрэты пісьменнікаў.

Кнігі з «Іслачы», а гэта больш за 2000 асобнікаў, пакуль перадалі ў рэдакцыю газеты «Наша Слова».

У лідскім музеі няма свайго мастацка-рэстаўратара. Каб выратаваць партрэты, трэба шукаць спецыялістаў у Гродне ці Мінску. «Я за тое, каб адкінуць убок пытанне хто вінаваты, — кажа стваральнік канала чына праыватнага музея ў Старых Дарогах Анатоль Бель. — Трэба ратаваць гэтыя карціны і кнігі. Калі своечасова не аддаць іх рэстаўратару, яны

Письменнікі выносяць партрэты класікаў з забранага Дома літаратара. 2006 год.

проста знікнуць. Адзіны выхад зварот Бель бацьчы з тым, каб звярнуцца па дапамогу ў Міністэрства

культуры, пры якім працуе рэстаўрацыйная лабараторыя.

СМ

Употаі ад фанатаў

«Ляпісы» запісалі новы альбом. І верасня «Культпрасвет» выйдзе на дысках.

Вестка для прыхільнікаў групы стала нечаканай. «Я лічу, што ў сучаснай медыйнай прасторы вельмі шмат непатрабнай інфармацыі, — кажа лідар «Ляпісаў» Сяргей Міхалок. — Пра перасоўванні артыстаў, пра іх пакупкі, пра тое, што яны збіраюцца рабіць і чаго не збіраюцца... У выніку знікае вельмі важны для актуальнага мастацтва момант нечаканасці, раптоўнасці, здзіўлення. Таму мы імкнуліся раней часу нікому нічога не распадаць. Замест гэтага, не ведаючы адпачынку і не дасягаючы, як стаханавіцы ля мартнаўскіх печаў, мы ронетавалі, выражылі, шукалі нешта новае, патрошку завісаліся. І толькі калі зразумелі, што нам не сорамна за гэтыя 12 сталецінейных трэ-

каў, вырашылі падзяліцца сваёй радасцю са светам».

Вокладка будзе аформленая ў эстэтыцы кубафутурызму, а партрэт Міхалка выклікае асацыяцыі з выявай Маякоўскага.

«Маякоўскі — адзін з заснавальнікаў расійскага футурызму, а мы лічым сябе «неафутурыстамі», — заяўляе Міхалок. — Нам блізкі анархічны светапогляд «старых» футурыстаў, іх бунтарства, эпітаж, плакатнасць, лозунгавасць, нам падабаецца мастацтва, накіраванае ў будучыню. Але калі Маякоўскі казаў пра аплявуху грамадскаму густу, дык мы цалкам гатовыя нанесці гэтаму густу, гэтым нормам і асновам апяркот».

«Салідарнасць»

КАЛЯНДАР Жнівень

6 — Перамяненне Божае ў каталікоў, Спас ва ўніятаў.

8 — 50 гадоў таму быў заснаваны Салігорск. У 1959 годзе была прынятая пастанова аб заснаванні на тэрыторыі будаўніцтва Старобінскага калійнага камбіната рабочага пасёлка і наданні яму назвы Салігорск.

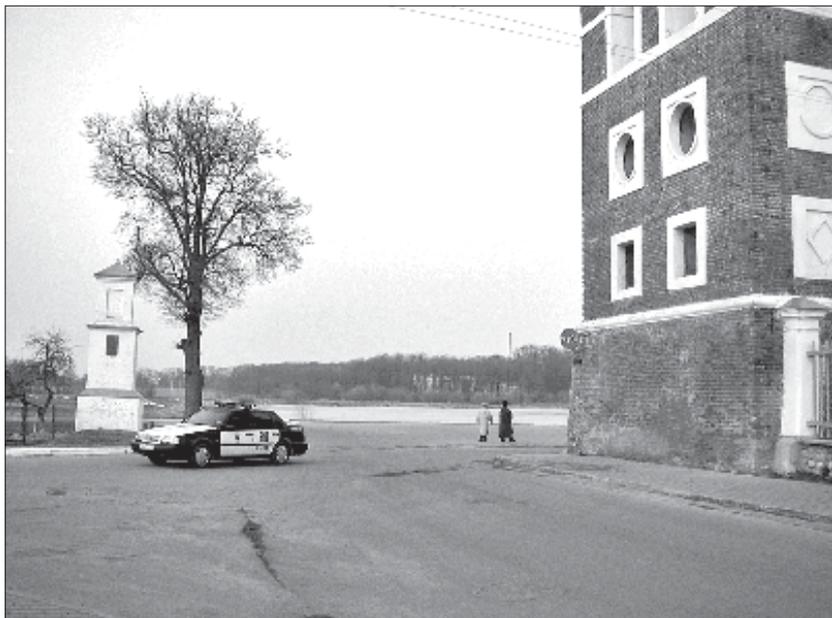
15 — Спленне ў каталікоў, уніятаў. Іншая назва гэтага свята — Унебаўзяцце Дзевы Марыі. На Спленне свенціць зёлк, кветкі, а таксама збожжа на будучы ўраджай.

16 — 600 гадоў таму (1409 г.) пачалася Вялікая вайна. ВКЛ і Польшча выступілі супраць Тэўтонскага ордэна. Падчас вайны адбылася знакамітая, пераможная для хаўруснікаў, Грунвальдская бітва.

19 — Перамяненне Гасподняе (Яльпчыны Спас) у праваслаўных. Свенціць яльбыкі.

28 — Прачыстанне ў праваслаўных. Іншая назва свята — Спленне, Успенне Прасвятой Багародзіцы.

Укладў ЛК

А. С. Ш. Ш.

Дыярыюш Азаркі. Мышыныя ночы

Дзёнік дысідэнткі з Нясвіжу Насты Азаркі.

У ноч на Купалле я выйшла папашыраваць па горадзе. Расмяшыла цётка адна. Калі я наблізілася да клумбы перад шматпавярховікам, акурат побач з ейным балконам, яна запыталася:

— Дзевушка, што гэта вы робіце, а?

— Нічога асаблівага, — адказала я, утыкаючы ў клумбу сцяжок.

— Ты нашто сцяжок гэта свай сяды ставіш?

— Для прыгажосці.

— Я зараз міліцыю вызыву!

— Ён вам не перахадзіце, мусіць жа? — я ўжо мінала яе дом.

Недзе палілі вогнішчы. Але горад быў пусты. На плошчы ж агонь не распаліў... Таму я вырашыла свае шпачыры працягнуць праз колькі дзён.

З панядзелка зноў пайшла. Каталіся хлапцы-міліцыянты. Але чыста дзеля кантролю. Кожны з нас зрабіў выгляд, што не заўважае іншага, але і на іх вочы я старалася не трапляцца занадта — я ж не на-

Наста Азарка

жыве ў Нясвіжы. Нар. 4.12.1981 у вёсцы Квачы Нясвіжскага раёну. У сям'і яе дзяду былі рэпрэсаваныя за ўдзел ва ўзброеным антысавецкім руху. У 2007 прайшла праз крымінальную справу за ўдзел у Маладым Фронце. Цяпер далучаная да асяродку моладзі «Маладая Беларусь». Яе каля 80 разоў затрымлівалі за палітычную дзейнасць: расклеіў улетак, вывешванне сцягоў, напісанне графіці. Агулам правяла ў пастарунках і арыштах каля трох месяцаў. Працуе трасішчыцай на лясозаводзе.

хабная!

Вечар на сераду. Перад сном невялікі праменадзік — карысна. Мэтай майго шпачыру была плошча. Прайшла па перыметры. Людзей шмат. Разглядаць, хто тут па службе — «добрахвотнікам», — а хто проста адпачывае, мне не хацелася. Вечар быў цёплы. У галаве гучаў французскі вальс. І настроі быў адпаведны. Але калі вярталася дадому, дагнала нейкая машынка. Хлапец прыдчыніў акно.

— Дзіўчына, добры вечар. Вы знаеце, вы мне падабаецеся... Я вас часта тут бачу, вы ходзіце па вуліцах... Хочаце праедземся?..

— Не, не хачу, — я як мага мякчэй адмовілася, не хацела псаваць сабе такі прыгожы вечар.

Хлапец ад'ехаў. Я заўважыла, як крыху далей чакала яшчэ адна машына. Стэль знаёмства яны выбралі няправільна. Праз хвіліну дзесьці ён зноў наблізіўся.

— Дзіўчына, дык усё-такі можна з вамі пазнаёміцца?

— Не, — у мяне быў выселы настрой. І крыху пакурціцца я магла сабе дазволіць.

— Я хачу з вамі пагаварыць пра вашу сённяшнюю прагулку... Я думаю, у вас пасля яе будзе вялікія непрыемнасці.

— Не, не разумею, пра што вы.

— Думаю, вы падоўна разумееце. Сядзіце, пагаворым.

— Не, не хачу.

— Падумаеце!

— Я не хачу!

— Вельмі шкада...

Нарэшце ён зразумеў, што і гэты заход не пракачвае. І адчыніўся. Гэта не было патрозаю, наконнт непрыемнасцяў. Браў на понт. Але гэта вельмі дрэнны прыём. Апошняе, што можна прыдумаць, калі хочаш пазнаёміцца з дзіўчынаю. Даўно мінуў той час, калі мяне сапраўды цікавіла, якія непрыемнасці ў мяне могуць быць пасля шпачыру са сведкамі. Я сама магу сябе абараніць. Гэта мой адпачынак. Гэта мой горад...

У ноч на чацвер.

— Дзевушка, зараз жа забярыце свой сцяжок і сядзіце, або я сам заўважу у міліцыю!

— Вас гэта хвалюе? — наіўнымі вочкамі я зірнула на хлапца, які сядзеў на лавачцы побач з клумбай. — Паспрабуйце.

І прайшла да наступнай. На трэцюю запар ноч горад працнуўся. Цікава было назіраць за рэакцыяй нясвіжаў.

Дарчы, забылася сказаць: гэтыя сцяжкі — не проста так. Штодзённая акцыя салідарнасці, прымеркаваная да 15-годдзя прэзідэнцтва.

Дзіўна, але ў ноч на пятніцу на плошчы было мала людзей. Я раптушы стаяла «мошк», таму я вырашыла асабліва не нахабнічаць і не дайшла да яе якіх-небудзь тры клумбы. Я «мошк» ставіў міліцыянт і льюўся. Здаецца, Міцяй. Акурат перад адпачынкам ён спыніў мяне ў горадзе, правярнуў сумачку. Калі я прасіла яго пачакаць — тыдзень да адпачынку застаўся! — даў свой нумар тэлефона, маўліў, патэлефануй, як будзеш выходзіць...

Сышла сабе спакойна дахаць. За мною яшчэ крыху пакаталіся, праводзілі. Гусё было спакойна.

А ў наступны вечар з'явіўся злосны прапар. І сапсавала ўсю маліну. Толькі выйшла на плошчу...

Вырульвае адна з «мошак», падкатвае. Прапар без лішніх словаў пазказвае пальцамі, каб ішла да яго. Размазаў бы па асфальце, калі б не паслухалася. Падышла. А ён — цап за каўнер і прышэр да машыны. Адчынілі дзверцы. Не заставалася нічога іншага як сесці.

...У пастарунку сустрэлі так, нібыта не паўтоду назад апошні раз бачыліся, а ўчора. Узалі тлумачальную. Прывезлі дахаць.

Фіг з два я ім падпадаркуюся. Акцыя яшчэ не скончаная.

Наступны раз выйшла ў нядзелю. У сувязі з выходнымі міліцыянт занялі ўсе пазіцыі. Нежк прабралася. На тумбы навішала крыху інфармацыі. На гэтым і задаволілася б, каб не паганяны бабурлы. Падышлі, спыталіся, што гэта я раблю.

Я кажу — інфармацыя прымеркаваная да 15-годдзя прэзідэнцтва. Ах, як яны разваліліся! Сарвалі паперы. Змялі іх ды яшчэ на асфальт кінулі. Паўпіраліся на маю заўвагу, што якраз я нічога такога дрэннага не раблю, а яны смеяцца. Падылі паперы, але не выкінулі, а забралі пачытаць.

Самі не ведаюць, што робяць. Мне старшыня адміністрацыйнай камісіі сам дазволіў вешаць на інфармацыйных тумбах.

Плошча пусцела, калі я вырашыла ўпрыгожыць уваходы ў адміністрацыйныя будынкi. У «добрахвотнікаў» скончыўся «працоўны дзень», і, убачыўшы мяне, яны так і сказалі:

— Сызніліся, працоўны дзень скончыўся...

У ноч на панядзелак планавала заканчаць актыві. Заслочным рухам мусіла зрабіцца расцяжка. Планавала павесіць на плошчы. Звалі на паўдарозе. Завезлі ў пастарунак.

Адраза рапарт, прапакат затырманыя і выманія. Але адпусцілі. Мой участковы акурат дзяжурый (які ў Дзень Волі вазіў мяне і ў кансультацыю, і ў пракуратуру і потым яшчэ ў сталюку завёз), не захачеў склацца ў падвал. Пагатурый.

— ...Вывесці б цябе ў чыстае поле, паставіць да сцяны і расстраляць...

— Адкуль у чыстым полі сцяна? — смяюся.

— Дык у тым усё і справа, — смяецца таксама. — Дзесьці галоў расстрэлу па два разы на дзень...

У вечар на аўторак я расцяжку ўсё-такі павесіла.

У чацвер выйшла зноў. Яшчэ заўтрашняя ноч — і ўсё, трэба ставіць кропачку. Прайшла па інфармацыйных тумбах... Але ў гэты вечар дзяжурый прапар...

— Ну ўсё, сёння я буду быць, дзе што зрабіла? І не мані, я знайдзі — табе ж горай будзе!

— Нідзе нічога я не рабіла.

— Ну не трэба, — з ім быў старшы сяржант. — Каб ты — і нічога не рабіла — ніколі не павярну.

Заехалі з імі ў нейкі завулак, прапар дастае дзвінкі і падносіць да майго твару:

— Кажы, ... дзе што зрабіла!

Я не баюся хамачкоў, але быць бітаю за такую дробязь — прабацьце, гэта не гераізм. Праехаліся па тумбах, міліцыянты садрали плакаты.

У пастарунку ўзялі тлумачальную і напісалі рапарты. Выработі кішні... Усе былі злосныя. Начальнік атрымаў велзарны ўтык за мае шпачыры, і гэты ўтык скаціў ўніз па лесвіцы, дайшоўшы да мяне.

Прасядзела ў пастарунку добрую гадзіну, не ведаючы, што са мною будзе. Але адпусцілі і гэтым разам. У чацвер прасядзела ўсю першую палову дня дома, таму што патэлефанавалі і загадалі чакань бізуна. Але так нішто і не з'явіўся.

І я вырашыла апошні раз прагуляцца па вуліцы. У мяне заставаліся яшчэ плакаты і стужкі. Калі вывешвала стужку ля выканкама — выбег раз'юшаны ахоўнік, але не сцяў мяне даганяць — яму забаронена пакідаць тэрыторыю. Я інфармацыйнай тумбы, чытаючы мой плакат, стоўпілася крыху людзей. Вось гэтага і дабівалася на працягу апошніх дзён.

На паўдарозе дадому затрымалі. Міліцыянт адказаў на маё пытанне — што я патрэбна — абсалютна лагічна: не аддувацца на дыване ў начальніка за тое, што мяне не затрымаў. Але тут узнікла праблема: што далей? Праехаліся па ўсіх тумбах — плакатаў ужо не было. Хтось садраў і без дапамогі міліцыянты. Прывезлі ў пастарунак, яшчэ раз

сталефанаваліся з ахоўнікамі выканкамаўскіх будынкаў, з «добрахвотнікамі» — плакат знайшоўся. Учынілі падставу — кішталту я выказваюся нецензурнымі словамі — і хацелі зачыніць мяне ў падвале, але ўчастковы пасмяяўся і адпусціў, уздыўшы тлумачальную.

У пятніцу я выйшла ў горад удзень — і зразумела, што гэта быў за велзарны ўтык — у Нясвіжы знаходзілася дэлегацыя з расійскага МУСу: выканкам гуляў заўжынкi, а на плошчы на паркоўцы стаяў джып, рэальны джып МУСу Расіі.

Шкада, не было з сабою налепкі, бо ўзнікла мошная жаданне пакінуць ім «памяць» пра Нясвіж.

А да нас прыехалі сваякі. Мама і мама жыўе ў Капылі, то трэба было ехаць туды — і я вырашыла, што на колькі дзён зраблю перапынак у акцыях... Нашую радыю параскідала па ўсёй Беларусі, закінула і за яе межы. Мы збіраемся ўсе разам не так часта, як хацелася б...

Мая мама родам з Усходняй Беларусі, бацька — з Заходняй. І хоць нашая краіна даўно ўжо адзіная, але розніца і паміж звычаймі, і паміж людзьмі дагэтуль адчувваецца.

Супярэчнасць двух розных бакоў аднае краіны з кожным годам усё больш праілюяецца ўва мне. Так, я заходніца, нацыяналістка... але я не магу ісці супраць камуністаў — шмат у чым я з ім згодная. І гэтая супярэчнасць вымушае мяне стаяць пасяродзіне, у цэнтры, на версе барыкадаў... Цяжка, балюча, складана, але інакш немагчыма.

А ў панядзелак быў Дзень незалежнасці. Вырашаю паставіць кропку ў акцыях. Задача — перанесці на плошчу сцяг. Вялікі сцяг. Акуратна зарнуўшы, каб не прыцягваць увагу заўчасна, іду па вуліцы. Дайшла амаль да плошчы. І — на куце сутыкаюся з міліцыянтамі. У пастарунку прайшліся лехам, разгарнуўшы палотнішча.

Доўга сядзелі, вырашалі, што рабіць. Здаецца, гэта была апошняя кропля... Пазбаўляць прэміі людзей толькі за тое, што не пабеглі за мной, — гэта жорстка і няправільна. Пасля доўгай-доўгай размовы міліцыянты дастаюць аркушы паперы і асудку.

— Пшы распіску, што ты так больш рабіць не будзеш... ці мы пішам рапарты і накіраванне ў суд, і твай адпачынак падаўжаецца на нявызначаны тэрмін.

Распіска.

Я, Азарка Настасся Аляксандраўна, абавязваюся не разлепляваць на непрызначаных для гэтага месцах налепкі і іншыя матэрыялы агітацыйнага зместу, а таксама та ж не развешваць сцягі бел-чырвона-белага колеру ў горадзе Нясвіжы, маім любімым горадзе.

28.07.09 г.

Інфармацыйныя тумбы чапаць ніхто не забараняў. І прызначаныя для сцягоў месцы застаюцца ў карыстанні таксама. Гэтая распіска, я не ведаю, каму яна патрэбная і для чаго. Як і тое, колькі іх будзе яшчэ, гэтых распіскаў...

Адпусцілі.

Гэта не справаздача накішталт «як я правяла летэ». Гэта не сродак самарэкламы. Мне не патрэбная такая выгодамесьце, яна бескарысная... Я проста раблю сваю справу дзеля таго, каб Беларусь нарашце стала Беларуссю. Раблю ва ўмовах крызісу, калі нікому больш нічога не патрэбна. Раблю як умею.

Гэтае салодкае слова Свіцязь

Месца, дзе рэальнасць пераўзыходзіць чаканні.
Піша Віталь Тарас.

Трапіць на возера Свіцязь я марыў з дзяцінства. Сёлета мара нарэшце спраўдзілася. Пачатак паездкі атрымаўся паэтычны...

Сяржук Сокалаў-Волюш, з якім мы часам перапіваемся ў сечце, даведаўшыся, што мы з жонкай збіраемся на Свіцязь, адрэагаваў вершам-імпрывізацыяй:

Мужны хлопец Тарас Віталі —
Ні свіцязьні не заказьталі,
Ні мінскія здані, званыя лохані,
Не напалохалі. Не напалохалі.
А там, на Свіцязі, хвалі... пена...
Набатам Наваградка звоніць ранак,
І, дзякуй Богу, побач Алена,
Каму ж патрэбна да свіцязьніка?!

Варта нагадаць, што Адам Міцкевіч прысвяціў возеру балады «Свіцязь» і «Свіцязьніца», якая пачынаецца радкамі: «Што гэта за хлопец з поглядам шчасным / Пюроч са стройнай дзяўчынай / Кроцьчы павольна пад месціям ясным / Берагам Свіцязі сінэй?» (пераклад Аляксея Зарыцкага). Дык вось, Міцкевіч зрабіў заўвагу да той балады: «Ёсць чуткі, што на берагах Свіцязі з'яўляюцца ўндзіны, або вадзяныя німфы, якіх народ называе свіцязьнікамі».

Свіцязь — сапраўды ўнікальнае возера, нават для «сінявокай Беларусі». Яно незвычайнае ўжо з геаграфічнага гледзішча. Паводле свайго абрысу яно амаль круглае і з космасу выглядае як сажалка. У гэтым можна пераканацца, зірнуўшы на Свіцязь праз google earth. Возера ніяк не звязанае з іншымі азёрамі. У яго не ўпадае ніводная рэчка ці ручай, а выцякае толькі рэчка Сварота, якая ў сваю чаргу з'яўляецца прытокам Моўчады.

Між тым, узровень вады ў Свіцязі шмат гадоў застаецца амаль нязменным. Праўда, возера паволі зарастае, як і ўсе лясныя азёры.

Сярод водных раслін тут дагэтуль сустракаюцца занесеныя ў Чырвоную кнігу лабелія Дортмана, лілея, царскія кучары і іншыя. А тамтэйшая водарасць тэтрадніюм яванскі ёсць яшчэ, кажучы, толькі ў Інданэзіі ды ў некаторых азёрах Польшчы.

У Свіцязі водзяцца плоткі, акуні, шчупакі, джгіры. Вада ў Свіцязі па

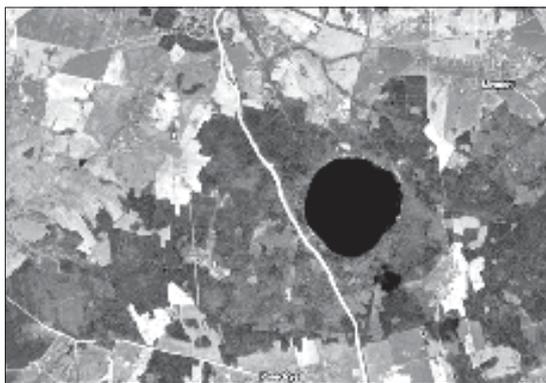
Свіцязь — сапраўды ўнікальнае возера.
Паводле абрысу яно зусім круглае.

сваім хімічным складзе, дарэчы, адрозніваецца ад вады большасці іншых беларускіх вадаёмаў, яна слаба мінералізаваная, з нізкім узроўнем шчолачнай рэакцыі.

Магу засведчыць — вада ў возеры не толькі фантастычна празрыстая, яна салодкая на смак. Відзец, нездарма ў многіх мовах свету прасная вада называецца «салодкай».

Пра возера Свіцязь можна, вядома, прачытаць у шматлікіх турыстычных даведніках, на інтэрнэт-сайтах і ў блогах.

Але пабачыўшы яго на свае вочы, пераконаецеся, што рэальнасць пераўзыходзіць чаканні. Сосны, дубы, бярозы, трабы растуць уздоўж берага, пераплятаючыся каранямі, а некаторыя дрэвы расласталіся над самай паверхняй возера, амаль паралельна ёй. Усё гэта надае мясцовасці казачна-романтычны выгляд. Балтыйскія сосны на беразе, а таксама пясчанае дно (часткова заля-

Свіцязь, убачаная з космасу.

ванае, праўда), на якім трэба ісці некалькі дзесяткаў метраў, пакуль зойдзеш на глыбіню, робіць возера чымсьці падобным да Рыжскай затокі. Але паводле чысціні вады Балтыйскае мора ў параўнанні са Свіцязю адпачывае.

На жаль, гэтага не скажаш пра берагі. Казка сканчаецца вельмі хутка — дастаткова паглядзець не на возера, а на лясныя паліны, якія выкарыстоўваюцца тут як пляжы. Паўсюль поўна людзей і слядоў іх жыццядзейнасці. На кожным кроку — рэшткі вогнішчаў, недакуркі, бутэлькі, пластыкоўкі. Прыкметы сучаснай цывілізацыі, карацей кажучы.

Мне і маім спадарожнікам папанцавала, бо мы дабраліся да возера не праз ажыўленую шашу Баранавічы—Наваградка, але іншай дарогай. Не даязджаючы да Баранавічаў, збочылі з алімпійскай трасы Масква—Брэст на Мір, адтуль даехалі да Карэлічаў, а потым — па шашы на Валеўку, што за некалькі кіламетраў ад Свіцязі. Па-першае, гэты шлях куды цікавейшы і пры гэтым карацейшы, а якасць дарогі цалкам прыстойная.

Па-другое, як нам апавялі, аўтастанка ля заходняга берага возера заўсёды перапоўненая, і машыны востройваюцца ўздоўж трасы часам на некалькі кіламетраў. Мы ж пад'ехалі з усходу, з боку санаторыя «Свіцязь», які належыць Бела-

рускай чыгуныцы. (Лішне казаць, што месцы ў санаторыі яшчэ ў студзені былі раскупленыя аж да кастрычніка).

Свіцязьніцкія сядзібы — адпачынак на прыродзе

Адпачынак на вольным паветры, экскурсіі па гістарычных мясцінах, стравы нацыянальнай кухні ды многае іншае прапануе аграсядзібы ў Наваградскім і Карэліцкім раёнах.

«Свіцязьніца»

Аматары адпачынку ў вёсцы могуць наведацца ў Барончу, што ў Карэліцкім раёне. Сядзіба «Свіцязьніца» прапануе сваім гасцям тры пакоі ў добраўпарадкаваным доме. Кухня, сталовка на 10 чалавек, санвузел, гарачая і халодная вада ў доме. Гаспадары гарантуюць экалагічна чыстае харчаванне. Пры сядзібе ёсць вялікі сад. Дзеці могуць пабачыць свойскую жывёлу і птушак. Аматары падарожжаў могуць замовіць экскурсіі ў Мір, Нясвіж, Жыровічы. Тэл. (029) 675-87-80; (0159) 62-74-34.

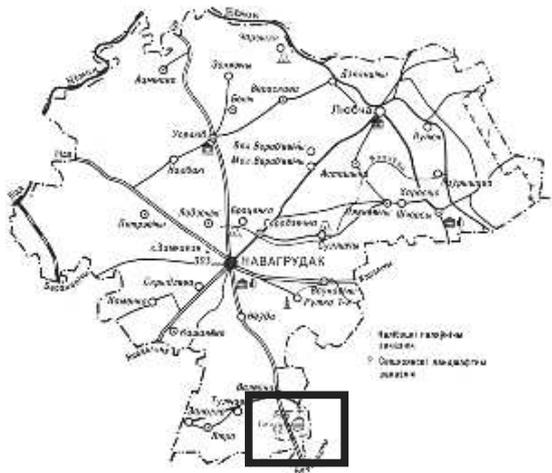
«Залатая падкова»

Сядзіба месціцца непадалёк ад возера Свіцязь у вёсцы Навасады Наваградскага раёна. Галоўная адметнасць тут — кузня. Госці сядзібы на свае вочы могуць пабачыць, як куюцца падковы, а то і атрымаць адну на шчасце ў падарунак. Тут ёсць невялікі мастацкі музей вышывкі, ікон, карцін. Для адпачынку прапануецца ўтульны дом, для аматараў адпачынку на вольным паветры ёсць пуныя з сенам і пляцоўка для наметаў. Тэл. (015) 97-76-8-08.

Сядзіба «Замкавае прадмесце».

Сядзіба «Замкавае прадмесце» знаходзіцца непадалёк ад Мірскага замка, прапануе ўтульны пакой, кухню, душ, лазню, бильярд, мангал, паркоўку. Госці могуць пакаціцца на кані, пастраліць з лука і арбалета. Ладзяцца экскурсіі ў Нясвіж, Наваградка, Клецк, Любуч, Свіцязь, Сноў, Ішкалдзь, Паланьку (ёсць уласны мікрааўтобус). Тэл. (029) 620-86-71.

Гэты пералік месцаў адпачынку далёка не поўны. Толькі ў гэтых двух раёнах колькасць падобных сядзібаў сягае за дзесятак. Падрабязную інфармацыю пра сядзібы ў іншых раёнах Беларусі можна адшукаць на адным з тэматычных сайтаў, напрыклад, на партале RuralBelarus.by.

ІМПРЭЗЫ

Арганізатары Be-Free
вызначыліся
з праграмай

Стала вядома праграма рок-фэстывалю Be-Free, што пройдзе 22—23 жніўня ва ўкраінскім Чарнігаве.

У суботу 22 жніўня на сцэну выйдучь Relikt, B:Н, ZATOCZKA, Partuzone, Pomidor/OFF, Znich, Vladivostok (Францыя), Ляпіс Трубяцкі.

23 жніўня выступяць Glofira, Tarpach, Hair Peace, Salon, Litvin Troll, Imprudence, Zero-85 (Польшча), ULIS, Volpi Відпялясава (Украіна). Як паведамляецца на сайце фэсту (festsbody.org), гэта яшчэ не ўсе гурты-удзельнікі. Бліжэйшымі днямі спіс будзе дапоўнены дадатковымі выканаўцамі з Украіны.

Нагадаем, што сёлета Be-Free пройдзе 22-23 жніўня ў Чарнігаве (Украіна). Выступы пройдучь на беразе Дняпы на пляцоўцы паміж Гарадскім паркам і гатэльным комплексам «Бранск».

БАТЭ— «Вентспілс»

5 ліпеня ў Барысаве пройдзе матч у адказ кваліфікацыйнага раўнду Лігі чэмпіёнаў БАТЭ—«Вентспілс» (Латвія). Квіткі можна набыць у касах барысаўскага гарадскога стадыёна. Кошт білета — 10 000 рублёў.

«Навальніца»
фееверкаў

28—30 жніўня ў гарнальжым комплексе «Лагойско» пройдзе першы міжнародны фэстываль фееверкаў «Навальніца». Выступы еўрапейскіх пратэжнічых камандаў падтрымаюць музыккай гурты «Морс», «Ляпіс Трубяцкі», «Палац», а таксама

ды-джей. Сваю майстэрства пакажуць каманды з Францыі, Германіі, Чэхіі, Славакіі, Латвіі і Літвы. Фэст будзе ісці тры дні. У кожны з вечараў (20.00—23.30) запланавана па два конкурсныя выступы пратэжнічых камандаў, а таксама праграма жывой рок-музыкі. Пасля заканчэння вечаровай праграмы ў першыя два дні будзе яшчэ і

«начная», падчас якой выступяць DJ Top, DJ I.F.U., DJ Arseni Tchouprina, DJ Shishkin, DJ Light PM. У тры дзень начной праграмы не будзе, затое глядачоў чакае гранд-фееверк ад беларускай каманды «Кальвін». Да пляцоўкі фэстывалю можна дабрацца асабістым транспартам або на спецыяльным аўтобусе, які

будзе курсіраваць да фэстывальнай пляцоўкі ад ст.м. «Ускод».

Камоцкі едзе
ў Навагрудак

Кацэрт-сустрэча з Алесем Камоцкім пройдзе ў Навагрудку 8 жніўня. Сустрэча адбудзецца ў Гістарычна-краязнаўчым музеі (вул.Гродзенская, 2). Пачатак а 14-й.

Някляе і Кустава
ў Нясвіжы

Літаратурная сустрэча з пісьменнікам Уладзімірам Някляевым і паэткай Валерыянай Куставай пройдзе ў Нясвіжы 19 жніўня. Сустрэча мае адбыцца ў Цэнтральнай бібліятэцы (вул.Савецкая, 34). Імпрэза распачнецца а 13-й.

ВЫСТАВЫ

Фэстываль мастацтваў
«ДАХ-9»

Міжнародны фэстываль мастацтваў «ДАХ-9» пройдзе з 25 жніўня да 20 верасня ў Палацы мастацтваў (вул.Казлова, 3). На адной пляцоўцы будуць суіснаваць жываліс і скульптура, фатаграфія і перформанс, літаратура і музыка, тэатральнае мастацтва і кіно, стрып- і відэаарт. У межах фэстывалу будуць прадстаўлены персанальныя і супольныя праекты беларускіх аўтараў, а таксама работы іх калег з Германіі, Нарвегіі, Італіі, Польшчы, Украіны, Расіі, Нідэрландаў, Японіі, ЗША і Ізраіля.

Фотавыстава
Дарашкевіч і Грыца

Фотавыстава «Беларусь: час і месца» беларускіх фотарэпартажэраў Сяргея Грыцы і Юліі Дарашкевіч прадуе ў Вілні ў памішканні канферэнц-залы Музея ахвяраў генацыду (вул.Аўку, 2а). Выстава працягнуцца да 27 жніўня.

Беларусь XVI—XVIII стст.
у партрэтах і геральдыцы

У Музеі гісторыі і культуры Беларусі (вул.Маркса, 12) да 31 снежня прадуе выстава «Беларусь XVI—XVIII стст. у партрэтах і геральдыцы». На выставе можна убачыць таксама строі, выкананыя сучаснымі мастакамі па каццюму і вышыўцы — тры дамскія туалеты ў стылістыцы магнацкіх каццюмаў XVI—XVIII стст.

Студэнцкія вакацыі

У мастацкай галерэі «Арт-Бліку» (вул.Няжрасава, 11) да

15 жніўня прадуе выстава «Арт-Бліку», на якой можна убачыць страваздачы студэнтаў мастацкіх вузельню аб гэтак творчых вакацыі арыгінальныя нацюрморты, інтэр'ерыяны замалеўкі і фігуральныя кампазіцыі.

Узяць пад казырок

У Музеі гісторыі тэатральнай і музычнай культуры (зав. Музычны, 5) да 28 жніўня прадуе выстава «Узяць пад казырок...» У экспазіцыі — фуражкі, бараты пілоты, бескары, бейсболкі і капелюшы... Найбольш цікавае выклікаюць галаўныя ўборы з чорнымі пелюньмі перама італьянскіх бертальераў, а таксама футравыя шапкі англійскіх карацельскіх гвардзейцаў, амуныцыя індыйскага паліцэйскага і парадная фуражка ваеннаслужачага французскага замежнага легіёна. Асаблівае месца на выставе адведзена гісторыі формы беларускай міліцыі.

ТЭАТРЫ

11 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Адзіны спадкаемца»

12 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Свабодны шлюб»

13 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Утайванне наравістаў»

14 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Распуснік»

15 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Жанкі»

16 жніўня
Тэатр імя Горкага — «Дзвалны муж»

КІНО НА Выходныя

Вялікая гульня з Расэлам Кроу

Вялікая гульня
(State of Play)

ЗША — Вялікабрытанія — Францыя, 2009, калярковы, 127 хв.

Рэжысёр: Кевін Макдональд

Ролі выконваюць: Расэл Кроу, Бэн Афлек, Рэйчэл Макадамс, Хэлен Мірэн, Робін Райт-Пэн

Жанр: Дэтэктыў
Адзнака: 7 (з 10)

Журналіст Кэл Макэфры (Расэл Кроу), які піша артыкул пра забойства дробнага злодзея, выходзіць на вайсковую арганізацыю, якая пляне небяспечныя змовы. Разам з маладой блогеркай (Рэйчэл Макадамс), што цікавіцца свецкімі плёткамі, яны раскрываюць злачынствы, рызыкуючы ўласным жыццём.

«Вялікая гульня» — класічная дэтэктыўная драма. Фільм Кевіна Макдональда, пастаўлены паводле папулярнага тэлесерыяла BBC, належыць да пашаноўнай традыцыі грамадска-палітычнае драмы. Рэжысёр, які зрабіў папярэдняю стужку пра дэктатара Ідзі Аміна, засяроджваецца не на крыках, стралях і вісках (хаця востра стрэля моманты ёсць у неабходнай прапорцыі) — але на інтэлектуальным вышукі, сацыяльных стасунках і палітычнай барацьбе. Закручаны сюжэт, які не адпускае ні на хвіліну, барацьба амбіцый — і зацятая пагоня за ісцінай.

Самае каштоўнае ў фільме Макдональда — дакладнасць характараў, трапныя сацыяльныя дэталі і ненапышлівы пафас змагання за праду. Стужка — блізкая сваячка палітычнай карціны «Дабранач і поспеху» — пра тое, як журналісты супраціўляліся макартызму. Толькі карціне Макдональда не патрэбная дадатковая рэтра-стылізацыя.

У фільме зладжаны актёрскі ансамбль. Ёсць герой — стары журналіст, акупа пара, які друкуе тэксты на старэннікам кампе. Самае важнае для героя Расэла Кроу — не шум, а факты і ісціна. Ёсць новая, маладая генерацыя — у выкананні Рэйчэл Макадамс — акая захапляецца скандаламі і тлумам, але пакрысе прыходзіць да сацыяльнай адзанацы. Ёсць бліскач — харызматычная Хэлен Мірэн — у ролі рэдактаркі газеты і прыгожы Бэн Афлек — у ролі кангрэсмена.

Карціну варта паглядзець, каб пабачыць, якой музіць быць прэса ў вольнай краіне. Але, акрамя ненавязлівага грамадска-палітычнага выхавання, карціна — добры, удумлівы адпачынак.

Андрэй Расінскі

Вялікае Княства Любчанскае

Маленечкае мястэчка, якое ўпадабалі студэнты, гісторыкі, архітэктары ды аматары паўкальваць задарма.

Нямала ў Беларусі руін. Яшчэ больш помнікаў занябаных. Выняткам з гэтага сумнага правіла стаў Любчанскі замак.

З 2003 года ў Любчанскім замку вядзецца рэстаўрацыя.

Любча ўнікальна тым, што мае не адзін герб, а цэлых два.

Штогод прыязджаюць людзі, па крупіцах аднаўляюць былое багацце.

Сёлета МГА «Гісторыка» з 17 па 30 жніўня правядзе ў Любчы асветніцка-рэстаўрацыйны летнік «Любча-2009». Ужо сёмы год ладзіцца гэты валанджэрскі летнік. Яго ўдзельнікі могуць не толькі дапамагчы ў рэстаўрацыі помніка архітэктуры Любчанскі замак, а таксама атрымаць

Любча над Нёманам

мястэчка пад Навагрудкам. Назва паходзіць ад славянскага імені Люб. Існуе і романтичная легенда пра каханне караля Міндоўга.

НАСАСІСІШЫ

спецыяльныя веды ў галіне аховы гістарычна-культурнай спадчыны. У праграме — заняткі па захаванні помнікаў археалогіі, архітэктуры, горадабудаўніцтва і культурных ландшафтаў. А таксама ролевая гульня «Вялікае Княства Любчанскае»: кожны ўдзельнік летніка атрымае

адмысловую пасаду ды шляхецкае званне, згодна з якімі будзе граць тую ці іншую ролю ў гістарычнай гульні. Праца будзе нялёгкай, але цікавай.

Кантакты праз эмайл lubcha2009@gmail.com ці тэл. (029) 504-31-14, Таша Міхайлаўская. Праезд да месца пра-

Любчанскі замак

быў збудаваны пры канцы XVI ст. Флагер, знойдзены на замчышчы, мае дакладную дату нараджэння — 1581.

вядзення летніка і назад будзе каштаваць 20 тыс. рублёў, а харчаванне — 6 тыс. на дзень. **Настасся Шамрэй**

У XIII ст. горад стаў першым цэнтрам Літоўска-Рускага біскупства, на чале якога стаў Віт. Ягоньмі намаганнямі ў Любчы быў закладзены першы ў Беларусі дамініканскі кляштар. Пазней, падчас Рэфармацыі, Любча стала буйным пратэстанцкім цэнтрам. Ян Кішка, той самы, што распачаў будаўніцтва замка, падбаў і пра пабудову арыянскага храма. Пры храме дзейнічала школа. У 1607, за панаванням у мястэчку Крыштафа Радзівіла, Любча стала цэнтрам ужо кальвінісцкага руху. Тут з'явілася знакамітая друкарня, у якой пэўны час працаваў і Саламон Рысінскі — першы чалавек, які назваў сябе беларусам.

Цікавая і геральдычная гісторыя мястэчка. Любча ўнікальна тым, што мае не адзін герб, а цэлых два. Адбылося так, бо горад двойчы атрымліваў Магдэбургскае права.

XX стагоддзе прынесла Беларусі разбурэнне і занябанне. Але славае мінулае не адышло ў нябыт. У 2003 годзе намаганнямі Івана Антонавіча Пячынскага, былога вайскоўца, быў створаны фонд «Любчанскі замак», які сёння каардынуе ўсе працы па аднаўленні і рэстаўрацыі замка. Іх выконваюць студэнты-архітэктары з МГА «БАСА», а таксама аматары гісторыі з МГА «Гісторыка». Супольнай працай яны паднялі з руін адну з вежаў, якую вянчае флагер — дакладная копія таго самага, што быў знойдзены на замчышчы.

ТЭЛЕПРАГРАМА НА 10–16 ЖНІЎНЯ

«Белсат» — гэта незалежны беларускі спадарожнікавы тэлеканал

10 жніўня, панядзелак

- 19.00 Аб'ектыў (агляд падзей дня)
- 19.05 «Элі Макбіл», тэлсерыял: V сезон, 13 серыя
- 19.50 Прэс-экспрэс (агляд медыяў)
- 20.10 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс канала «Нямецкая хваля»)
- 20.35 Госць «Белсата»: Алесь Пушкін
- 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Давыд Гарадзенскі» (спазнаваўчая праграма)
- 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск)
- 21.20 «Мачука», маст. фільм, рэж. Андрэй Вуд, 2004 г., Чылі—Іспанія.
- 23.05 Аб'ектыў

11 жніўня, аўторак

- 19.00 Аб'ектыў (агляд падзей дня)
- 19.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 5 серыя
- 19.35 «Хадзіце на мой голас», рэпартаж, 2008 г.
- 19.55 Беларусы ў Польшчы (тэлечасопіс)
- 20.20 Акіно ў Еўропу (інфармацыйная праграма)
- 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Курганы» (спазнаваўчая праграма)
- 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск)
- 21.20 «Кансультацыя ў ружовым садзе», серыял: 19 серыя
- 22.15 Еўропа сёння (тэлечасопіс канала «Нямецкая хваля»)
- 22.40 Аб'ектыў

12 жніўня, серада

- 19.00 Аб'ектыў (агляд падзей дня)
- 19.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 6 серыя
- 19.35 «Бульбаны», мультсерыял
- 09.45 «Ветэраны і навічкі «Басовішча-2008», рэпартаж, 2008 г.
- 20.05 Хто ёсць кім: Ігар Колб — варыяцый прынца *Герой фільма — Ігар Колб, саліст балета Марыінскага тэатра. Мастацкі вобраз —*

прынц з казкі. Паходзіць з Пінска. Хоць на сцэну трапіў выпадкова, хутка дасягнуў поспеху. Але няшчасны выпадак перакрэсліў ягоную тэатральную кар'еру. Дзякуючы рэабілітацыі ў ЗША, ён змог вярнуцца на сцэну і цяпер выступае па ўсім свеце. «Мінск, — кажа Ігар Колб, — гэта мая Радзіма, мая сям'я... Бацькі даўно не жывуць, але ёсць багелатная сцена, якая мяне выхавала. Я заўжды гатовы прыняць запрашэнне выступаць. Але я не мог застацца праз адсутнасць перспектываў».

20.20 Праект «Будучыня» (навукова-папулярны тэлечасопіс канала «Нямецкая хваля») 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Хрысціянства» (спазнаваўчая праграма) 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск) 21.20 «Улюбёная студэнтка», трылер, рэж. Маркус Шлігель, 2000 г., ЗША. *Па дарозе ў каледж будучая студэнтка Трэісі Карлі неспадзявана даведваецца, што яе выпадковая спадарожніца Дэбі выдае сябе за іншую асобу, а ў сапраўднасці яна — збеглая з клінікі псіхалатка-забойца... Дэбі забівае кожнага, хто становіцца на яе шляху ці пагражае яе выкрыццю. Жорсткія забойчыя, яскравыя эратычныя сцэны і спакуслівае жанчына-вампі ў студэнцкім асяродку.* 22.50 Аб'ектыў

13 жніўня, чацвер

- 19.00 Аб'ектыў (агляд падзей дня)
- 19.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 7 серыя
- 19.35 «Бульбаны», мультсерыял
- 19.45 «Грывід з Давыд-Гарадка», дак. фільм, рэж. Юрый Выдронак, 2008 г., Беларусь
- 20.00 YoLife! (моладзевая праграма)
- 20.20 На колах (аўтамабільны тэлечасопіс канала «Нямецкая хваля»)
- 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Рагвалод і Рагнеда» (спазнаваўчая праграма)
- 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск)
- 21.20 «Сабачая будка», дак. фільм, рэж.

- Уладзімір Самойлаў, 2009 г., Беларусь
- 21.50 Форум (ток-шоу): «Кватэрнае пытанне»
- 22.40 Аб'ектыў

14 жніўня, пятніца

- 19.00 Аб'ектыў
- 19.05 Блізкая гісторыя. Іншы погляд: «Жыццё чудовае», дак. фільм, рэж. Марэк Чункевіч, 2004 г., Польшча
- 20.05 Еўрапейскі Саюз без сакрэтаў, 7 серыя: «Арменія»
- 20.20 Беларусы ў Польшчы (тэлечасопіс)
- 20.35 Госць «Белсата»: Стэфан Эрксан — амбасадар Швецыі ў Рэспубліцы Беларусь
- 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Дзяржавы» (спазнаваўчая праграма)
- 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск)
- 21.20 «Корчак», маст. фільм, рэж. Андзей Вайда, 1990 г., Польшча—Нямецчына.
- 23.10 Аб'ектыў

15 жніўня, субота

- 19.00 Аб'ектыў (агляд падзей дня)
- 19.10 МакраФон: З архіва «Jazz Jamboogie», ч. 1: «Майлз Дэвіс»
- 19.50 Чалавек-эпоха: «Фідэль Кастра. Гісторыя адной рэвалюцыі», дак. фільм, рэж. Тэрэнс МакКена, 2007 г., Канада
- 20.40 «Бульбаны», мультсерыял
- 20.50 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Еўфрасіння Полацкая» (спазнаваўчая праграма)
- 21.00 Аб'ектыў (галоўны выпуск)
- 21.10 Еўропа сёння (тэлечасопіс канала «Нямецкая хваля»)
- 21.40 «Дэтэрмінатар», серыял: 6 серыя
- 22.25 Жаўтуха (сатырычная праграма)
- 22.50 Аб'ектыў

16 жніўня, нядзеля

- 19.00 Прэс-экспрэс (агляд медыяў)
- 19.15 «Элі Макбіл», тэлсерыял: V сезон, 14 серыя
- 20.05 МакраФон: «Права быць свабодным»

— канцэрт альтэрнатыўнай музыкі — Луцк-2007, ч. 2: выступ гурта «Індыга» 20.30 «Восень Браслаўскіх азёраў», дак. фільм, 2007 г. 21.00 Аб'ектыў (вынікі тыдня) 21.20 Акіно ў Еўропу (інфармацыйная праграма) 21.45 Фільматэка майстроў: «Дзённікі матацыкліста», маст. фільм, рэж. Валтэр Салес, 2004 г., Нямеччына—США—Францыя—Вялікабрытанія—Мексіка—Перу—Аргентына—Чылі. *Фільм распавядае пра матацыклістнае падрожа 1952 г. праз Паўночную Амерыку двух маладых аргенцінцаў з добрых сем'яў: біяхіміка Альбэрта Гранада і студэнта-медыка Эрнста Чэ Гевары. Яны вырашылі, што кантынент няправільна падзелены, таму праклалі маршрут, зыходзячы менавіта з гэтага меркавання... Сюжэт грунтуецца на рэальных падзеях.* *Стужка атрымала прэмію «Оскар» за найлепшую песню, прэмію «Бафта» як найлепшы замежны фільм.*

Дэсант у цэнтры Мінска

2 жніўня былія дэсантнікі з рытуальнай экстравагантнасцю адзначылі Дзень дэсантніка. Было несанкцыянаванае шэсце і нават адцісканні ў фантане Оперы. Карнавал у традыцыях СА.

ЖАРТЫ

У кабінце следчага.

— Грамадзянін, вам прад'яўляецца абвінавачанне, што па вашай віне згарэў Старажытны Рым.

— Навошта мне было трэба, каб згарэў Старажытны Рым?

— Па версіі следства, вам гэта было трэба, каб спланаваць падпалы катэджаў ваўкавыскіх чыноўнікаў.

— Але Старажытны Рым згарэў задоўга да майго нараджэння.

— У гэтым уся і справа. З улікам даты вашага нараджэння, вы мусіце чыстасардэчна расказаць, як вам удалося здзейсніць гэта злачынства.

Палата прадстаўнікоў разглядае законапраект, згодна з якім беларусаў падчас пераезду мяжы будучь важна, а розніцу ў вазе абкладаць поплінай на экспарт ці імпорт, у залежнасці ад таго, пахудзелі яны за мяжой ці патаўселі.

Сацыялагічнае апытанне.

Каб вызначыць, да якой катэгорыі насельніцтва Вы адносіцеся, адкажыце, калі ласка, на кароткае пытанне. У дадзены момант Вы:

- дажываеце
- выжываеце
- жывяце
- нажываецеся.

Настаўнік біялогіі — вучню:

«Прывядзі прыклад аднаклеткавых жывёл».

Вучань: «Два тыгры ў адной клетцы».

«НН» СТО ГАДОЎ З ВАМІ

У Персіі з прыходам расійскіх войскаў рэвалюцыя не затрымалася, але яшчэ скарэй пайшла. Бахчыры і другія рэвалюцыянеры ўвайшлі ў Тэгеран, а шах уцёк з свайго палацу і схавалася ў доме рускага пасла.

«Наша Ніва», №28—29. 1909

Адрэналін для кожнага

1—2 жніўня за 10 кіламетраў ад Барысава, ля вёскі Малое Стахава, прайшоў фестываль «Траля-2009». Аматары вострых адчуванняў пераадолявалі раку Бярэзіну па нацягнутым тросе, з'язджалі на скейце з пясаных адхонаў, сплываліся на плытах... Было весела!

ПРЫВАТНЫЯ АБВЕСТКІ

ЖЫТЛО

Прыемная і спакойная маладая пара тэрмінова адме аднакабэную кватэру ў цэнтры Мінска. Барульня або ўмніцкараіах Зелены Луті Усход. Разгледзіць лобья прапановы. Т.: (029) 640-75-01, (029) 857-73-17, Дзвініц

Пісьменнік (сталага веку) адме аднакабэную кватэру па лініі метро. Т.: (029) 771-49-39, (044) 788-63-84, (017) 288-63-84

Здыму 2-пакабэную кватэру ў Першамайскім або Савецкім раёне Мінска. Не студзіт. (029) 584-01-05 (МТС), Аляксандр

Два беларускамоўныя хлопцы (не студэнты) здымуць двухкабэную кватэру ў Мінску. Савесна і з адплатой парадажарантум. Тэл.: (029) 756-12-18 (Алесь), (029) 113-40-41 (Алег)

Здыму 1-2 пакабэную кватэру ў Студзін. Т.: (029) 44-01-55 (Сімазонка) @ yandex.ru

ДОМ

Набуду хутар, дом, зямельны начастка ў Мінскім раёне, вобласці. Дзяржае. Тэл.: (029) 682-32-18

ЗАПРАШАЮ ГРАФІТЫСТАЎ

Запрашаю свабодных мастакоў і графітыстаў для роспісу гарадскіх сцен. Т.: (029) 941-50-81 (Валеры)

СУСТРЭЧЫ ЗА ПІВАМ

Другі беларускі «Стоп Заўсёдынаў» адбудзецца 6 жніўня 2009 з 20-й гадзінай у Чарніўскай вуліцы, 34, Рэспубліканскі Цэнтр культуры і мастацтваў. Т.: (029) 622-57-20, (029) 509-12-16

КНІП

Кнігабенен. Пошукнік, асабіста на беларускай тэматыцы. Гісторыя, этнаграфія, фальклор, культуралогія, авангард, постмодэрнізм, медыястыка, архітэктура, краязнаўства. Т.: (029) 753-91-96, alesknig@mail.ru

ПЛЕДЗІКА

Арганізацыя павядка на фестываль «Be-Free» у Чарніўце 22—23 жніўня. Выезд 21-га ўвечары (пятніца), прыезд 24 (панядзелак) зранку. Т.: (029) 622-57-20, (029) 509-12-16

Камуністы мацнейшыя за ўсіх

Першы сакратар ЛКСМБ і футбольны капітан камуністаў Дзмітрый Яненка вырваў перамогу ў Анатоля Лябедзькі (справа).

Пераможкам турніру па футболе «Кубак Свабоды» памяці Генадзя Карпенкі ўпершыню стала каманда Партыі камуністаў Беларускай (ПКБ). 13-ы турнір «Кубак Свабоды» прайшоў 1 жніўня на пляцоўцы спарткомплекса па вуліцы Гамарніка ў Мінску. Перамогу ПКБ забяспечыў варатар Сяргей Купровіч, які адбіў два пенальці пры ліку 1:1 у час паядынку з камандай Аб'яднанай грамадзянскай партыі (АГП). Другое месца заняла традыцыйна моцная каманда АГП, трэціе — каманда Партыі БНФ, мінулагадні пераможца турніру. Каманда Руху за Свабоду, якая ўдзельнічала ў турніры ўпершыню, атрымала прыз Беларускай асацыяцыі журналістаў «Трымайся праўды» — за самую сумленную гульню.

БелаПАН, Юлія Дарашкевіч

Прыватныя абвесткі ў «НН» (не больш за 15 слоў) можна падаць бясплатна. Дасылкаеце поштай (а/с 537, 220050, Мінск) ці праз e-mail (nn@nn.by) або размяшчаеце на форуме сайту www.nn.by. Дык скарыстаецеся!

Наша Ніва
незалежная газета

заснаваная ў 1906, адноўленая ў 1991

галюўныя рэдактары «Нашай Нівы»:
З.Вольскі (1906), А.Уласаў (1906—1914), Янка Купала (1914—1915), А.Луцкевіч, У.Зямароўскі (1920), С.Дубавец (1991—2000).

сакратарска-рэдакцыйны шэф-рэдактар Наста Баканская
галюўны рэдактар Андрэй Дзьвікоў
мастацкі рэдактар Андрэй Скурко
заснавальнік Сяргей Харэўскі
выдавец Прызнае прадпрыемства «Суродзіч»

АДРАС ДЛЯ ДОПІСАЎ:
220050, Мінск, а/с 537
Тел/fax: (017) 284-73-29, 8-029-613-32-32,
8-029-707-73-29.
E-mail: nn@nn.by
On-line: www.nn.by

© НАША НИВА. Спасылка на «Нашу Ніву» абавязковая. 12 палос фарматам А2, 6 друк. арк. Друкарня РУП «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/0494179 ад 03.04.2009. Пр. Незалежнасці, 79, 220013, Мінск. Рэдакцыя не нясе адказнасці за змест рэкламных абвестак. Пас-ваданне аб рэгістрацыі перададзена: выданне №249 ад 22 чэрвеня 2009 г., выдадзенае Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Юрыдычны адрас: 220101, г. Мінск, пр. Ракасоўскага, 102-71. РІР 3012206280014 у МГД ААТ «Белінтэстабанк», Мінск, код 764.

Наклад 6070. Газета выдзецца 48 разоў на год.
Нумар падпісаны ў дзень 23.00.04.08.2009.
Завока № 4185.

Рэдакцыйны адрас: Ракасоўскага, 102-71.
Цэна даноўная.

ISSN 1819-1614

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12